

Η

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ (Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ)

5^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στις 10/03/2023 με την εξής σύνθεση: Γαρυφαλλιά Σκιάνη, Πρόεδρος, Μιχαήλ Οικονόμου-Εισηγητής και Μαρία Βύρρα, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 30/01/2023 προδικαστική προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Ε.Α.ΔΗ.ΣΥ. 125/31.01.2023 της προσφεύγουσας, με την επωνυμία «... ...», νομίμως εκπροσωπούμενης (εφ' εξής «προσφεύγουσα»).

Κατά του ...(...) (εφ' εξής «αναθέτουσα Αρχή»), όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την προδικαστική προσφυγή, η προσφεύγουσα αιτείται την ακύρωση της υπ' αριθμ. πρωτ. 111/03.01.2023 Διακήρυξης της αναθέτουσας Αρχής.

Κατά τη συζήτηση που ακολούθησε, άκουσε τον Εισηγητή

Μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφθηκε κατά τον Νόμο και

Έκρινε τα ακόλουθα:

1. Επειδή, με την υπ' αρ. πρωτ. 111/03.01.2023 Διακήρυξη προκηρύχθηκε ανοικτή διαδικασία, για την επιλογή αναδόχου του έργου «ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΗΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΣΤΙΚΩΝ ΑΠΟΒΛΗΤΩΝ ΝΗΣΟΥ ...», με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά, βάσει της βέλτιστης σχέσης ποιότητας- τιμής. Η εκτιμώμενη αξία της σύμβασης ανέρχεται στο ποσό των 12.540.954,18€, χωρίς ΦΠΑ και χωρίς τα δικαιώματα προαίρεσης. Η Διακήρυξη αναρτήθηκε στην πλατφόρμα του Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (στο εξής: «Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.») με Α/Α Συστήματος Τέλος, λόγω αντικειμένου, εκτιμώμενης αξίας και φύσης της Αναθέτουσας Αρχής, ο Διαγωνισμός εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016 και, ιδίως, των άρθρων 345επ., περί έννομης προστασίας κατά την σύναψη δημοσίων συμβάσεων. Εν όψει του αντικειμένου του Διαγωνισμού, η προσφεύγουσα εταιρεία ενδιαφέρεται να συμμετάσχει σ' αυτόν. Η οικεία προσφυγή ασκείται εμπροθέσμως (εντός 10 ημερών από την πραγματική λήψη

γνώσης, η οποία έλαβε χώρα στις 18 Ιανουαρίου 2023, η δε 28^η και 29^η Ιανουαρίου 2023 ήταν Σάββατο και Κυριακή, αντίστοιχα, δηλαδή εξαιρετέες ημέρες), και, εν γένει, παραδεκτώς, σύμφωνα με τα άρθρα 360 επ. του Ν. 4412/2016.

2. Επειδή, ο εν λόγω διαγωνισμός, ως εκ του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4412/2016 (Α' 147) και η οικεία διαφορά διέπεται από τις διατάξεις του Βιβλίου IV αυτού, περί έννομης προστασίας, κατά την σύναψη δημοσίων συμβάσεων.

3. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής, έχει καταβληθεί νόμιμο e-παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 363 του ν. 4412/2016 και άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017, με κωδικό ..., αξίας 15.000,00€ ομού με το e-Παράβολο με την ένδειξη αυτόματης δέσμευσης [βλ. εκτύπωση από την ιστοσελίδα της Γ.Γ.Π.Σ., όπου αναφέρεται ως κατάσταση παραβόλου «δεσμευμένο» και φέρεται ως «αυτόματης δέσμευσης»].

4. Επειδή, κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 346 (παρ. 1 και 2) και 360 (παρ. 1) του ν. 4412/2016, ο ενδιαφερόμενος για την ανάθεση σ' αυτόν δημόσιας σύμβασης ασκεί με έννομο συμφέρον προδικαστική προσφυγή κατά της σχετικής διακήρυξης, εφ' όσον επικαλείται άμεση βλάβη από όρο της διακήρυξης, ο οποίος παραβιάζει, κατ' αυτόν, τους κανόνες που αφορούν στις προϋποθέσεις συμμετοχής στον διαγωνισμό, στην διαδικασία επιλογής αναδόχου ή στα εφαρμοστέα για την ανάδειξή του κριτήρια, σε σημείο που να αποκλείει ή να καθιστά ουσιωδώς δυσχερή την (λυσιτελή) συμμετοχή του στον διαγωνισμό. Η δε επίκληση βλάβης, προς θεμελίωση του εννόμου συμφέροντος προς άσκηση προδικαστικής προσφυγής κατά της διακήρυξης, απαιτείται τόσο κατά την προβολή λόγων, που στρέφονται κατά συγκεκριμένων όρων της διακήρυξης, όσο και κατά την προβολή λόγων, που πλήττουν την εν γένει νομιμότητά της. Συνεπώς, παραδεκτώς ασκείται η υπό κρίση προσφυγή.

5. Επειδή, η προσφεύγουσα υποστηρίζει, ότι *«Καταρχάς, όλα τα εν λόγω κριτήρια περιγράφονται κατά τρόπο προδήλως αόριστο και αντιφατικό προς άλλες διατάξεις της Διακήρυξης, κανένα δε εξ' αυτών δεν συνοδεύεται με συγκεκριμένες προδιαγραφές «που επιτρέπουν την αποτελεσματική επαλήθευση των πληροφοριών που παρέχονται από τους προσφέροντες, προκειμένου να αξιολογείται ο βαθμός συμμόρφωσής τους προς τα κριτήρια ανάθεσης».* Πιο συγκεκριμένα: α. Ως προς το υποκριτήριο Κ2.1: Σύμφωνα με

την παράγραφο 3.2 της Τεχνικής Συγγραφής Υποχρεώσεων της Διακήρυξης (στο εξής: «ΤΣΥ»), αναφορικά με τη μονάδα επεξεργασίας βιοαποβλήτων και, συγκεκριμένα, για το τμήμα κομποστοποίησης- ωρίμανσης, «όταν το container στο στάδιο προεπεξεργασίας γεμίσει, μεταφέρεται με όχημα hook-lift σε προκαθορισμένη θέση της ανοιχτής πλατείας της Μονάδας Επεξεργασίας και Διαχείρισης Αποβλήτων, όπου και παραμένει για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα, ώστε να συντελεστούν οι διεργασίες κομποστοποίησης και ωρίμανσης, το οποίο θα είναι κατ' ελάχιστον 60 ημέρες. Τα containers είναι κλειστά και ίδιου τύπου με αυτά της σταθεροποίησης σύμμεικτων ΑΣΑ. Κατά τον υπολογισμό της επάρκειας των προσφερόμενων containers το ειδικό βάρος του μίγματος θα θεωρηθεί υποχρεωτικά από όλους τους διαγωνιζόμενους ίσο με 0,6tn/m³ ενώ θα ληφθούν υπόψη και οι χρόνοι φόρτωσης και εκφόρτωσης των containers». Τούτων δοθέντων και λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την παρ. 2.3 της ΤΣΥ, η συνολική ετήσια ποσότητα των βιοαποβλήτων που οδηγείται προς κομποστοποίηση υπολογίζεται σε 459tn ετησίως, προκύπτει ο ωφέλιμος όγκος των κοντέινερ κομποστοποίησης που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων που αφορούν στο κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας) της μονάδας (βλ. την παρ. 2.5.2 της ΤΣΥ). Επιπλέον, σύμφωνα με την παράγραφο Γ. του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης (σελ. 2), αναφορικά με τα λειτουργικά χαρακτηριστικά για τον βασικό εξοπλισμό, «για τον συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης θα πρέπει να υποβληθούν σχέδια των κοντέινερ με σαφείς τις εσωτερικές διαστάσεις από τα οποία θα υπολογίζεται ο εσωτερικός όγκος του κάθε κοντέινερ. Ο ωφέλιμος όγκος δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από το 80% του εσωτερικού όγκου». Συναφώς, η παράγραφος 14.1 της Διακήρυξης, αναφορικά με τη βαθμολόγηση του συνολικού ωφέλιμου όγκου (υποκριτήριο Κ2.1), προβλέπει ότι «στο κριτήριο Κ2.1, ο διαγωνιζόμενος με τον μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης στα κόμπποστ κοντεινερς, θα λαμβάνει 100 μονάδες, ενώ αυτός με τον μικρότερο 50 μονάδες. Ενδιάμεσοι όγκοι θα βαθμολογούνται με γραμμική παρεμβολή». Σύμφωνα, λοιπόν, με το Κριτήριο Κ2.1, βαθμολογείται με 100 μονάδες όποιος διαγωνιζόμενος προσφέρει τον μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, χωρίς να καθορίζεται ανώτατο όριο όγκου, ούτε και κριτήριο επίτευξης του προαναφερόμενου ορίου. Κατά τούτο, προκειμένου να λάβει ένας διαγωνιζόμενος την μέγιστη βαθμολογία στο

Κριτήριο αυτό, θα πρέπει να προσφέρει περισσότερα ή/και μεγαλύτερα κοντέινερ, τα οποία, στην πραγματικότητα δεν απαιτούνται, καθώς μπορεί να επιτύχει τους απαιτούμενους στόχους αναφορικά με το κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας) βάσει της τεχνολογίας του και με λιγότερα ή/και μικρότερα κοντέινερ. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι αυτός ο μεγαλύτερος όγκος ή τα επί πλέον των πραγματικώς απαιτουμένων containers ζητούνται για λόγους ασφαλείας ή εφεδρείας για την επεξεργασία της κομποστοποίησης, ουδέν κριτήριο ή απαίτηση τίθεται για την επίτευξη αυτής της ασφαλείας ή της εφεδρείας. Επιπλέον, οι τεχνολογίες οι οποίες απαιτούν μεγαλύτερο χρόνο παραμονής, δηλαδή μεγαλύτερο όγκο επεξεργασίας, ώστε να επιτύχουν τους στόχους που αφορούν στο συγκεκριμένο κομπόστ θα λάβουν καλύτερο βαθμό με βάση το κριτήριο αυτό, σε σύγκριση με τεχνολογίες που επιτυγχάνουν τους απαιτούμενους στόχους που αφορούν στο κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας) σε μικρότερο χρονικό διάστημα και, επομένως, απαιτούν μικρότερο όγκο. Από τα παραπάνω προκύπτει σαφώς ότι δεν τίθενται αντικειμενικά κριτήρια ή τεχνικές προδιαγραφές που να έχουν συνάφεια, ως όφειλαν με το δημοπρατούμενο αντικείμενο, δεδομένου ότι δεν προσδιορίζεται ο επιπρόσθετος προσφερόμενος, πέραν του απαιτούμενου, όγκος κομποστοποίησης στα κόμποστ κοντέινερ, ο οποίος απαιτείται προκειμένου να λάβει κανείς βαθμολογία 100 μονάδες. Επομένως, δεν υπάρχει αντικειμενικό κριτήριο, βάσει του οποίου θα κριθεί πόσος επιπλέον όγκος οδηγεί στη βαθμολογία 100 μονάδων, προκειμένου, αφενός, να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και έχοντας τη συνήθη επιμέλεια διαγωνιζόμενους η δυνατότητα να κατανοήσουν το ακριβές περιεχόμενο του επί ποινή αποκλεισμού απαιτούμενου μέγιστου ωφέλιμου όγκου κομποστοποίησης στα κομπόστ κοντέινερ και να τον ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο και, αφετέρου, να παρέχεται στην Αναθέτουσα Αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αντικειμενικά αν οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται όντως στην εν λόγω απαίτηση. Καίτοι δε, κατά τα προαναφερθέντα, απαιτείτο, η Διακήρυξη ουδεμία διάταξη περιλαμβάνει, ώστε να καθίσταται εφικτός ένας τέτοιος αντικειμενικός και αποτελεσματικός έλεγχος πληρότητας ή μη των προσφορών. Συνεπώς, κατά τα προαναφερθέντα, το εν λόγω κριτήριο είναι παράνομο, διότι προσκρούει στις παραπάνω διατάξεις και αρχές. β. Ως προς το υποκριτήριο Κ2.3: Η

παράγραφος Γ. του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, αναφορικά με τα λειτουργικά χαρακτηριστικά του βασικού εξοπλισμού, προβλέπει ότι «επιπλέον, έκαστος διαγωνιζόμενος θα συμπεριλάβει στην τεχνική του προσφορά τεχνική έκθεση στην οποία θα παρουσιάζει αναλυτικά με κατάλληλες παραπομπές στην τεχνική μελέτη της τεχνικής του προσφοράς τον πρόσθετο προσφερόμενο εξοπλισμό και κάθε στοιχείο αυτού που απαιτείται προκειμένου να τεκμηριωθεί η επάρκειά του και η βελτίωση της απόδοσης της μονάδας επεξεργασίας αποβλήτων την οποία αυτός επιφέρει». Σύμφωνα δε με την παράγραφο 3 της ΤΣΥ, στη μονάδα επεξεργασίας αποβλήτων συμπεριλαμβάνονται η μονάδα προεπεξεργασίας σύμμεικτων ΑΣΑ, η μονάδα επεξεργασίας βιοαποβλήτων και η μονάδα δεματοποίησης και προσωρινής αποθήκευσης ανακυκλωσίμων υλικών. Επιπλέον, η παράγραφος 3 της ΤΣΥ (σελ. 22) προβλέπει τα εξής: «Το διάγραμμα ροής, η γενική διάταξη και περιγραφή των επιμέρους μονάδων επεξεργασίας της παρούσας τεχνικής περιγραφής είναι ενδεικτική, εκτός από τα στοιχεία που με σαφήνεια προσδιορίζονται ως "κατ' ελάχιστον" ή "τουλάχιστον". Το διάγραμμα ροής, η γενική διάταξη και η επιλογή του εξοπλισμού κάθε τεχνικής προσφορά θα αποτελέσει αντικείμενο και πρόταση της Τεχνικής Μελέτης Προσφοράς των διαγωνιζομένων, υπό την προϋπόθεση της τήρησης των υποχρεωτικών δεσμεύσεων που απορρέουν από τα συμβατικά τεύχη και ειδικότερα τα αναφερόμενα στο κεφάλαιο 2 της παρούσας. Οι διαγωνιζόμενοι έχουν την δυνατότητα να προσφέρουν επιπλέον εξοπλισμό ή να βελτιστοποιήσουν την γραμμή επεξεργασίας με στόχο να βελτιώσουν την απόδοση της μονάδας». Συναφώς, σύμφωνα με την παράγραφο 14.1 της Διακήρυξης, αναφορικά με τη βαθμολόγηση του εξοπλισμού λειτουργίας για τις αποδόσεις ανάκτησης (Κριτήριο Κ2) και, ειδικότερα, αναφορικά με τη βαθμολόγηση του πρόσθετου προσφερόμενου εξοπλισμού βελτιστοποίησης απόδοσης μονάδας επεξεργασίας αποβλήτων, «ο διαγωνιζόμενος που προσφέρει την μέγιστη βελτιστοποίηση της απόδοσης της μονάδας επεξεργασίας αποβλήτων μέσω πρόσθετου προσφερόμενου εξοπλισμού σύμφωνα με την παράγραφο 3 της ΤΣΥ λαμβάνει 100 σε αυτό το υποκριτήριο, ενώ εκείνος που προσφέρει τα ελάχιστα απαιτούμενα σύμφωνα με την ΤΣΥ λαμβάνει 50. Οι λοιποί διαγωνιζόμενοι βαθμολογούνται με εφαρμογή της μεθόδου γραμμικής παρεμβολής». Ωστόσο, ούτε σε κάποιο σημείο της Διακήρυξης, ούτε στην προαναφερθείσα παράγραφο 3 της ΤΣΥ αλλά ούτε σε

κανένα από τα λοιπά τεύχη δημοπράτησης δεν υπάρχει ορισμός της έννοιας της απόδοσης της μονάδας, πολλώ δε μάλλον ορισμός της «βελτιστοποίησης απόδοσης της μονάδας». Με άλλα λόγια, δεν υπάρχει καμία περιγραφή ή τεχνική προδιαγραφή και δεν τίθενται ελάχιστες απαιτήσεις στη Διακήρυξη, ώστε κάθε διαγωνιζόμενος να αντιληφθεί τι πρέπει να περιγράψει στον παραδοτέο αυτό. Εξάλλου, η απόδοση μπορεί να αφορά στην απόδοση των διεργασιών που λαμβάνουν χώρα σε κάθε μονάδα, π.χ. την απόδοση διαχωρισμού του μαγνητικού διαχωριστή ή την χρονική απόδοση της μονάδας, δηλαδή την εξοικονόμηση χρόνου ή την περιβαλλοντική απόδοση της μονάδας, λ.χ. την αυξημένη εκτροπή των βιοαποδομήσιμων αποβλήτων από την ταφή, ή την αυξημένη ανάκτηση ανακυκλώσιμων ή την ελαχιστοποίηση του συνολικού υπολείμματος προς ταφή κ.ο.κ.. Ουδόλως καθορίζεται πού απαιτείται βελτιστοποίηση και σε ποιο βαθμό και τι στόχους πρέπει να επιτυγχάνει, δεν υπάρχει, δηλαδή, κανένα σημείο αναφοράς. Υπάρχει, μονάχα, ασάφεια και αοριστία τόσο για τη σύνταξη του παραδοτέου, όσο και για τον τρόπο αξιολόγησης αυτού. Η παραπάνω ασάφεια επιτείνεται και από τη διατύπωση της παραγράφου 3 της ΤΣΥ, σύμφωνα με την οποία «οι διαγωνιζόμενοι έχουν την δυνατότητα να προσφέρουν επιπλέον εξοπλισμό ή να βελτιστοποιήσουν την γραμμή επεξεργασίας με στόχο να βελτιώσουν την απόδοση της μονάδας». Η βελτίωση της απόδοσης της μονάδας μπορεί να γίνει είτε με πρόσθετο εξοπλισμό είτε με κάποιον άλλο -επίσης αόριστο- τρόπο. Ουδόλως, όμως, καθορίζεται με σαφείς και ειδικές προϋποθέσεις ποιος και πόσος επιπρόσθετος εξοπλισμός, ούτε για ποιο τμήμα της εγκατάστασης θα απαιτείται, αλλά ούτε και ο στόχος που επιδιώκεται να εξυπηρετηθεί με αυτόν τον επιπρόσθετο εξοπλισμό. Επιπλέον, δεν προσδιορίζεται βάσει ποιων συγκεκριμένων και αντικειμενικών κριτηρίων θα αξιολογηθεί ο πρόσθετος εξοπλισμός (λ.χ. θα αξιολογηθεί το πλήθος του πρόσθετου εξοπλισμού, η ποιότητα του; πώς θα κριθεί ότι ένας εξοπλισμός είναι καλύτερος από έναν άλλο; αν κάποιος διαγωνιζόμενος προσφέρει πρόσθετο εξοπλισμό στην μονάδα προεπεξεργασίας σύμμεικτων ΑΣΑ και ένας άλλος διαγωνιζόμενος προσφέρει πρόσθετο εξοπλισμό στη μονάδα επεξεργασίας βιοαποβλήτων, με ποιο τρόπο θα βαθμολογηθεί η προσφορά τους στον εν λόγω κριτήριο;), αλλά ούτε και ποια είναι τα στοιχεία και οι τεχνικές προδιαγραφές του πρόσθετου εξοπλισμού που απαιτούνται, προκειμένου να τεκμηριωθεί η χρησιμότητά του και η επάρκειά του,

και πώς τελικά ορίζεται η «μέγιστη βελτιστοποίηση της απόδοσης της μονάδας επεξεργασίας αποβλήτων», η οποία λαμβάνει την ανώτερη βαθμολογία 100 μονάδων; Το μόνο που γίνεται αντιληπτό από την περιγραφή του εν λόγω κριτηρίου είναι ότι μόνο ο πρόσθετος εξοπλισμός είναι εκείνος που θα αξιολογηθεί -γενικά και αόριστα- για τη βελτίωση της απόδοσης της μονάδας. Συνεπώς, από τη διατύπωση του παραπάνω κριτηρίου δημιουργείται πρόδηλη ασάφεια ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των προσφορών, καθώς αυτή τίθεται κατά τρόπο εξαιρετικά αόριστο και υποκειμενικό, ουδόλως περιλαμβάνει δε τις προϋποθέσεις για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων, ώστε αυτές να ληφθούν υπόψη κατά τη διαμόρφωση της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς μας. Μάλιστα, η ασάφεια αυτή θα οδηγήσει και στην υποβολή μη συγκρίσιμων προσφορών, εφόσον κάθε διαγωνιζόμενος είναι σφόδρα πιθανόν -αν όχι βέβαιο- να αντιληφθεί διαφορετικά την έννοια της «βελτιστοποίησης». Οι εν λόγω, λοιπόν, ασαφείς διατάξεις της Διακήρυξης καθιστούν αδύνατη ή τουλάχιστον ουσιωδώς δυσχερή την υποβολή βάσιμης και ρεαλιστικής προσφοράς από την εταιρία μας. γ. Ως προς το κριτήριο Κ4: Η παράγραφος Δ. του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, αναφορικά με τη Μεθοδολογία υλοποίησης λειτουργίας της ΟΕΔΑ (ΜΥΛ), προβλέπει, επί ποινή αποκλεισμού τα εξής: «Ο κάθε διαγωνιζόμενος θα υποβάλλει επί ποινή αποκλεισμού αναλυτική παρουσίαση της Μεθοδολογίας Υλοποίησης της Λειτουργίας (ΜΥΛ) της ΟΕΔΑ. Η ΜΥΛ, συνδυασμένη με τις σχετικές διατάξεις της ΕΣΥ, θα είναι δεσμευτική για τον διαγωνιζόμενο στο βαθμό που αναδειχθεί ανάδοχος και σύμφωνα με την παράγραφο 5 του άρθρου 86 του ν.4412/16, θα αξιολογηθεί ως κριτήριο ανάθεσης της Σύμβασης. Η ΜΥΛ θα περιλαμβάνει τις ακόλουθες ενότητες: 1. Οργάνωση Λειτουργίας - Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας Στο κεφάλαιο «Οργάνωση λειτουργίας» της Τεχνικής Έκθεσης, αξιολογείται η καταλληλότητα του μοντέλου οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών κατά την λειτουργία του έργου, η επάρκεια και σαφήνεια κατανομής αρμοδιοτήτων στα μέλη της Ομάδας Λειτουργίας του Έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό Λειτουργίας του έργου και το Οργανόγραμμα του προσωπικού, τα επίπεδα διοίκησης, καθώς και η επάρκεια της προτεινόμενης ανωτέρω Ομάδας. Επίσης, στην ενότητα αυτή θα πρέπει να παρουσιαστεί αναλυτικά το σύστημα, το οποίο θα εφαρμόσει, για την διασφάλιση της ποιοτικής λειτουργίας της μονάδας, καθώς επίσης και για τον

έλεγχο της ποιοτικής απόδοσής της. Κατ' ελάχιστον θα περιλαμβάνονται τα ακόλουθα: - Σύστημα οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών κατά την λειτουργία του έργου. - Πρόγραμμα Λειτουργίας το οποίο θα περιλαμβάνει το ωράριο λειτουργίας, την περιγραφή των απαιτούμενων εργασιών λειτουργίας και την δυνατότητα ανταπόκρισης σε έκτακτες ανάγκες. - Πρόγραμμα συντήρησης, τακτικής και έκτακτης του προσφερόμενου μηχανολογικού εξοπλισμού. - Οργανόγραμμα λειτουργίας όπου θα παρουσιάζονται σχηματικά τα επίπεδα διοίκησης υπηρεσίας λειτουργίας. - Τεκμηρίωση επάρκειας προσφερόμενης ομάδας λειτουργίας για την κάλυψη του αντικειμένου λειτουργίας, και περιγραφή καθηκοντολογίου ανά θέση εργασίας». Συναφώς, σύμφωνα με την παράγραφο 14.1 της Διακήρυξης, το Κριτήριο Κ4: Υλοποίηση Λειτουργίας της ΟΕΔΑ περιλαμβάνει τα κάτωθι υποκριτήρια: Κ4.1 «Οργάνωση Λειτουργίας - Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας» και Κ4.2 «Πληρότητα, επάρκεια και λειτουργικότητα συστήματος Ολοκληρωμένης Διαχείρισης της ΟΕΔΑ». Ειδικότερα, προβλέπονται τα εξής: «Το κριτήριο αυτό αφορά στην καταλληλότητα του μοντέλου οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών κατά την λειτουργία του έργου, στην επάρκεια της προτεινόμενης Ομάδας Λειτουργίας Έργου και στη σαφήνεια κατανομής αρμοδιοτήτων στα μέλη της Ομάδας. Επιπλέον, στο κριτήριο αυτό αξιολογείται η διασφάλιση της ποιοτικής λειτουργίας της μονάδας, καθώς επίσης και ο έλεγχος της ποιοτικής απόδοσής της μέσω του λογισμικού το οποίο ενοποιεί και παρουσιάζει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την λειτουργία της ΟΕΔΑ, τόσο από τα SCADA των μονάδων, όσο και άλλες πληροφορίες. Η βαθμολόγηση κάθε υποκριτηρίου κυμαίνεται από 50 έως 100 βαθμούς έκαστο. Διαγωνιζόμενος που θα υποβάλει Τεχνική Έκθεση, που θα πληροί τις ελάχιστες απαιτήσεις του Παραρτήματος Ι και της ΤΣΥ για έκαστο υπο-κριτήριο, θα έχει την ελάχιστη αποδεκτή βαθμολογία, η οποία ισούται με 50 βαθμούς. Διαγωνιζόμενος που θα αναπτύξει την Τεχνική Έκθεση αποδεικνύοντας ότι καλύπτει με τον βέλτιστο τρόπο τις απαιτήσεις του Παραρτήματος Ι και της ΤΣΥ για έκαστο υποκριτήριο, θα βαθμολογηθεί στο συγκεκριμένο υποκριτήριο με 100. Εκθέσεις ΜΥΛ που δεν ικανοποιούν, αφενός τις ελάχιστες απαιτήσεις όλων των υποκριτηρίων και του Παραρτήματος Ι, αφετέρου την ελάχιστη αποδεκτή βαθμολογία για κάθε ένα από τα υποκριτήρια, που είναι 50, θα απορρίπτονται με συνέπεια τον αποκλεισμό του διαγωνιζόμενου από την συνέχεια του

διαγωνισμού...». Ωστόσο, σε κανένα σημείο της Διακήρυξης, αλλά ούτε και εν γένει των τευχών δημοπράτησης δεν διευκρινίζεται τι νοείται ως σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας (το οποίο εμφανίζεται μονάχα στον τίτλο του υποκριτηρίου Κ4.1) και σε τι διαφέρει ως προς το σύστημα Ολοκληρωμένης Διαχείρισης της ΟΕΔΑ (υποκριτήριο Κ4.2) που αναφέρεται και στην παράγραφο 18 της ΤΣΥ. Ειδικότερα, προδήλως ασαφής και αόριστη είναι η περιγραφή του εν λόγω κριτηρίου σύμφωνα με την οποία «...στο κριτήριο αυτό αξιολογείται η διασφάλιση της ποιοτικής λειτουργίας της μονάδας, καθώς επίσης και ο έλεγχος της ποιοτικής απόδοσής της μέσω του λογισμικού το οποίο ενοποιεί και παρουσιάζει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες για την λειτουργία της ΟΕΔΑ, τόσο από τα SCADA των μονάδων, όσο και άλλες πληροφορίες», καθώς δεν είναι εμφανές σε ποιο υποκριτήριο Κ4.1 ή Κ4.2 αντιστοιχεί η αξιολόγηση αυτή. Μάλιστα, η ασάφεια του κριτηρίου επιτείνεται και από το γεγονός ότι πουθενά στην Διακήρυξη ή στα λοιπά τεύχη δημοπράτησης δεν υπάρχει ορισμός των όρων «ποιοτική λειτουργία της μονάδας» και «έλεγχος ποιοτικής απόδοσης της». Συνεπώς, από τη διατύπωση του παραπάνω κριτηρίου δημιουργείται πρόδηλη ασάφεια ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των προσφορών, καθώς αυτή τίθεται κατά τρόπο εξαιρετικά αόριστο και υποκειμενικό, ουδόλως περιλαμβάνει δε τις προϋποθέσεις για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων, ώστε αυτές να ληφθούν υπόψη κατά τη διαμόρφωση της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς μας. Μάλιστα, η ασάφεια αυτή θα οδηγήσει και στην υποβολή μη συγκρίσιμων προσφορών, εφόσον κάθε διαγωνιζόμενος είναι σφόδρα πιθανόν -αν όχι βέβαιο- να αντιληφθεί διαφορετικά την έννοια της «ποιοτικής λειτουργίας της μονάδας» και του «ελέγχου ποιοτικής απόδοσης της». Επίσης παρέχεται απεριόριστη ευχέρεια στην Αναθέτουσα Αρχή να ερμηνεύσει εκ των υστέρων και κατά το δοκούν τους όρους «ποιοτική λειτουργία της μονάδας» και «έλεγχος ποιοτικής απόδοσης της» κατά την φάση της αξιολόγησης. Περαιτέρω, ως προς το υποκριτήριο Κ4.1- «Οργάνωση Λειτουργίας - Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας», δεν είναι σαφές εάν σε αυτό το υποκριτήριο αξιολογείται μόνο η καταλληλότητα του μοντέλου οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών κατά την λειτουργία του έργου, η επάρκεια της προτεινόμενης Ομάδας Λειτουργίας Έργου και η σαφήνεια κατανομής αρμοδιοτήτων στα μέλη της Ομάδας ή αξιολογείται, επίσης, ο Κανονισμός Λειτουργίας, το πρόγραμμα

λειτουργίας, το πρόγραμμα συντήρησης και το σύστημα οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών κατά την λειτουργία του έργου που αποτελούν παραδοτέα της ΜΥΛ. Μάλιστα, ως προς την ομάδα λειτουργίας του έργου, σημειώνεται ότι ουδεμία αναφορά υπάρχει στην ΤΣΥ η οποία, βάσει της παραγράφου 14.1 της Διακήρυξης, θέτει τις ελάχιστες απαιτήσεις τις οποίες κάθε διαγωνιζόμενος πρέπει να τηρεί, ώστε να λάβει την ελάχιστη αποδεκτή βαθμολογία, η οποία ισούται με 50 βαθμούς. Η μόνη σχετική αναφορά για το Προσωπικό Λειτουργίας γίνεται στο «Τεύχος Τεκμηρίωσης Προϋπολογισμού Λειτουργίας, άρθρο 2. Ανάλυση Λειτουργικού Κόστους», όπου αναφέρεται ότι εκτιμάται ότι θα απασχολούνται συνολικά 6 άτομα διαφόρων ειδικοτήτων. Συνεπώς, ουδόλως προκύπτει ούτε με ποιο τρόπο αξιολογείται η καταλληλότητα του μοντέλου οργάνωσης της παροχής των υπηρεσιών κατά την λειτουργία του έργου και η επάρκεια της προτεινόμενης Ομάδας Λειτουργίας Έργου, αλλά ούτε και ποιες είναι οι παράμετροι που θα κρίνουν την επάρκεια του προσωπικού (λ.χ. ο προτεινόμενος αριθμός των εργαζομένων, οι προτεινόμενες ειδικότητες αυτών ή/ και η εμπειρία τους (γενική ή/και ειδική). Ενόψει των παραπάνω, προκύπτει ότι ουδόλως ορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληροί η Οργάνωση Λειτουργίας- Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας, ώστε να βαθμολογείται με 50 μονάδες στο υποκριτήριο Κ4.1, πόσο μάλλον οι προϋποθέσεις για να βαθμολογηθεί με την μέγιστη βαθμολογία των 100 μονάδων. Με την διατύπωση του εν λόγω υποκριτηρίου δημιουργείται πρόδηλη ασάφεια ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των προσφορών, καθώς αυτή τίθεται κατά τρόπο εξαιρετικά αόριστο και υποκειμενικό, ουδόλως περιλαμβάνει δε τις προϋποθέσεις για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων, ώστε αυτές να ληφθούν υπόψη κατά τη διαμόρφωση της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς των διαγωνιζομένων και να οδηγήσουν στην υποβολή συγκρίσιμων προσφορών και στην αντικειμενική βαθμολόγηση αυτών. Ως προς το υποκριτήριο Κ5.1: Σύμφωνα με την παράγραφο Δ.2 του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης, αναφορικά με την περιβαλλοντική παρακολούθηση και την ελαχιστοποίηση περιβαλλοντικών οχλήσεων κατά την περίοδο λειτουργίας, στις προσφορές των διαγωνιζομένων θα πρέπει να καλύπτονται, κατ' ελάχιστον, α) οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ σε ό,τι αφορά τις απαιτούμενες ενέργειες των αναφερόμενων στις ΒΔΤ, β) οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ σε ό,τι αφορά την ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών

οχλήσεων κατά τη λειτουργία καθώς και γ) οι απαιτήσεις των Τεχνικών Προδιαγραφών σε ό,τι αφορά τον πρόσθετο προσφερόμενο εξοπλισμό τόσο για την Περιβαλλοντική Παρακολούθηση όσο και για αυτή καθ' αυτή την λειτουργία της ΟΕΔΑ. Συναφώς, σύμφωνα με την παράγραφο 14.1 της Διακήρυξης αναφορικά με τη βαθμολόγηση των μέτρων κατά τη λειτουργία για την μείωση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων της ΟΕΔΑ (Κριτήριο Κ2) και, ειδικότερα, για τη βαθμολόγηση της Τεκμηρίωσης της εφαρμογής των απαιτούμενων ενεργειών των αναφερόμενων στις ΒΔΤ, όπως αυτές περιγράφονται στο κείμενο *Bref waste Treatment 2018- Περιβαλλοντική Παρακολούθηση - Ελαχιστοποίηση Περιβαλλοντικών Οχλήσεων κατά την περίοδο λειτουργίας*, «[ω]ς προς το υποκριτήριο Κ5.1 αξιολογείται η τεκμηρίωση εφαρμογής των απαιτούμενων ενεργειών των αναφερόμενων στις ΒΔΤ για την τήρηση της ΑΕΠΟ - Ελαχιστοποίηση Περιβαλλοντικών Οχλήσεων κατά την περίοδο λειτουργίας καθώς και ο πρόσθετος προσφερόμενος εξοπλισμός τόσο για την Περιβαλλοντική Παρακολούθηση όσο και για αυτή καθ' αυτή την λειτουργία της ΟΕΔΑ, σε σχέση με αυτόν που προβλέπεται από της Τεχνικές Προδιαγραφές. Οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ είναι δεσμευτικές και οι διαγωνιζόμενοι που θα τις καλύψουν θα λαμβάνουν βαθμολογία 50. Οι οικονομικοί φορείς που θα περιλαμβάνουν στην προσφορά τους επιπλέον μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου βαθμολογούνται στο εύρος 50-100. 100 λαμβάνει ο οικονομικός φορέας που προσφέρει τα βέλτιστα, ενώ οι βαθμολογίες των οικονομικών φορέων θα προκύπτουν αναλογικά. Εφόσον δεν ικανοποιούνται οι ελάχιστες απαιτήσεις των ΒΔΤ για την τήρηση της ΑΕΠΟ, οι προσφορές θα απορρίπτονται με συνέπεια τον αποκλεισμό του διαγωνιζόμενου από την συνέχεια του διαγωνισμού». Ωστόσο από τη διατύπωση αυτή του υποκριτηρίου Κ5.1 προκύπτει ότι το μόνο αντικείμενο που βαθμολογείται θετικά είναι τα επιπλέον μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου και δεν ελέγχονται όσα ορίζονται ως ελάχιστες απαιτήσεις στο Παράρτημα Ι της Διακήρυξης, δηλαδή α) οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ σε ό,τι αφορά τις απαιτούμενες ενέργειες των αναφερόμενων στις ΒΔΤ, β) οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ σε ό,τι αφορά την ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών οχλήσεων κατά τη λειτουργία και γ) οι απαιτήσεις των Τεχνικών Προδιαγραφών σε ό,τι αφορά τον πρόσθετο προσφερόμενο εξοπλισμό τόσο για την Περιβαλλοντική Παρακολούθηση όσο και για αυτή καθ' αυτή την λειτουργία της ΟΕΔΑ. Επιπλέον, ουδόλως προσδιορίζεται ποια

ακριβώς είναι «τα βέλτιστα» μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου τα οποία θα πρέπει να προσφέρει ο διαγωνιζόμενος οικονομικός φορέας προκειμένου να λάβει την ανώτατη βαθμολογία των 100 μονάδων αλλά ούτε και με ποιο αντικειμενικό κριτήριο βαθμολογούνται αυτά. Έτσι δίνεται απεριόριστη ελευθερία στην Αναθέτουσα Αρχή, ως προς τη βαθμολογία των «βέλτιστων» μέτρων περιβαλλοντικού ελέγχου. Ως εκ τούτου, αρχικά δημιουργείται σύγχυση ως προς τις ελάχιστες απαιτήσεις που πρέπει να πληροί κάθε διαγωνιζόμενος για να λάβει την ελάχιστη βαθμολογία των 50 μονάδων, προκειμένου η προσφορά του να είναι παραδεκτή, καθώς στο κριτήριο αναφέρεται ότι οι διαγωνιζόμενοι που θα τις καλύψουν θα λαμβάνουν βαθμολογία 50 μονάδων, χωρίς να γίνεται ουδεμία αναφορά στις απαιτήσεις των τεχνικών προδιαγραφών. Την ασάφεια του παραπάνω κριτηρίου επιτείνει το γεγονός ότι οι ΒΔΤ, οι οποίες περιγράφονται στο κείμενο *Bref waste Treatment 2018*, δεν περιλαμβάνουν απαιτήσεις όπως λανθασμένα αναφέρεται στο παραπάνω εδάφιο της Διακήρυξης, αλλά προτάσεις βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που μπορούν να εφαρμοσθούν σε ένα έργο για τη μείωση και τον έλεγχο των περιβαλλοντικών του επιπτώσεων. Αντίθετα, η ΑΕΠΟ έχει απαιτήσεις, οι οποίες δύναται να τηρηθούν μέσω της εφαρμογής τέτοιων βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών. Επομένως, η απαίτηση «ελάχιστες απαιτήσεις των ΒΔΤ για την τήρηση της ΑΕΠΟ» η οποία, μάλιστα, τίθεται επί ποινή αποκλεισμού των διαγωνιζομένων δημιουργεί αντικειμενική ασάφεια, ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των προσφορών. Επιπλέον, παρόλο που γίνεται αναφορά στις ΒΔΤ και σε πρόσθετο προσφερόμενο εξοπλισμό τόσο για την Περιβαλλοντική Παρακολούθηση όσο και για αυτή καθ' αυτή την λειτουργία της ΟΕΔΑ, σε σχέση με αυτόν που προβλέπεται από τις Τεχνικές Προδιαγραφές, τελικά δεν καθορίζεται βάσει ποιων συγκεκριμένων και αντικειμενικών κριτηρίων θα λάβει κάποιος διαγωνιζόμενος την μέγιστη βαθμολογία των 100 μονάδων και αντίστοιχα ο τρόπος υπολογισμού ενδιάμεσης βαθμολογίας, δηλαδή μεταξύ 50 και 100 μονάδων [λ.χ. είναι μόνο ο πρόσθετος εξοπλισμός (τεμάχια, είδος, λειτουργικά χαρακτηριστικά του) ή/και τα επιπλέον μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου;]. Κατά τούτο, είναι προδήλως ασαφής ο τρόπος με τον οποίο βαθμολογείται ένας διαγωνιζόμενος αν έχει συμπεριλάβει στην προσφορά του πρόσθετο εξοπλισμό συγκριτικά με κάποιον που έχει συμπεριλάβει επιπλέον μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου. Καθίσταται πραγματικά άδηλο τι ακριβώς και

σε ποιο βαθμό ο κάθε διαγωνιζόμενος φορέας πρέπει να υπερβεί, προκειμένου όχι μόνο να βαθμολογηθεί με άριστα (100), αλλά να μην κινδυνεύει να λάβει βαθμό κατώτερο του 50. Πιο συγκεκριμένα, είναι πραγματικά άδηλο τι πρέπει η εταιρία μας να προσφέρει, με κίνδυνο η τιμή που θα προσφέρει να είναι υψηλότερη του ανταγωνισμού, δεν είναι δε σαφές εκ των προτέρων εάν και πόσο θα επωφελείται από τη βαθμολογία της τεχνικής προσφοράς, χωρίς, μάλιστα, να διατρέχει τον κίνδυνο, που δεν έχει όρια από τη Διακήρυξη, να κριθεί όχι μόνο ότι η προσφορά της πρέπει να πάρει χαμηλή βαθμολογία, αλλά και βαθμολογία κάτω του 50, υπό την έννοια ότι η προσφορά της δεν καλύπτει τις προδιαγραφές της Διακήρυξης. Εν προκειμένω, η Διακήρυξη προσκρούει στις παραπάνω διατάξεις και αρχές, ως προς το υποκριτήριο Κ2.1 αναφορικά με τη βαθμολόγηση του συνολικού ωφέλιμου όγκου (υποκριτήριο Κ2.1) (α) και ως προς τον ελάχιστο χρόνο παραμονής προδιαλεγμένου υλικού (β). α. Ως προς το υποκριτήριο Κ2.1: Σύμφωνα με την παράγραφο 3.2 της Τεχνικής Συγγραφής Υποχρεώσεων (στο εξής: «ΤΣΥ»), αναφορικά με τη μονάδα επεξεργασίας βιοαποβλήτων και, συγκεκριμένα, για το τμήμα κομποστοποίησης - ωρίμανσης, «όταν το container στο στάδιο προεπεξεργασίας γεμίσει, μεταφέρεται με όχημα hook-lift σε προκαθορισμένη θέση της ανοιχτής πλατείας της Μονάδας Επεξεργασίας και Διαχείρισης Αποβλήτων, όπου και παραμένει για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα, ώστε να συντελεστούν οι διεργασίες κομποστοποίησης και ωρίμανσης, το οποίο θα είναι κατ' ελάχιστον 60 ημέρες. Τα containers είναι κλειστά και ίδιου τύπου με αυτά της σταθεροποίησης σύμμεικτων ΑΣΑ. Κατά τον υπολογισμό της επάρκειας των προσφερόμενων containers το ειδικό βάρος του μίγματος θα θεωρηθεί υποχρεωτικά από όλους τους διαγωνιζόμενους ίσο με 0,6 tn/m³ ενώ θα ληφθούν υπόψη και οι χρόνοι φόρτωσης και εκφόρτωσης των containers». Τούτων δοθέντων και λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με την παρ. 2.3 της ΤΣΥ, η συνολική ετήσια ποσότητα των βιοαποβλήτων που οδηγείται προς κομποστοποίηση υπολογίζεται σε 459tn ετησίως, προκύπτει ο ωφέλιμος όγκος των κοντέινερ κομποστοποίησης που απαιτείται για την επίτευξη των στόχων που αφορούν στο κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας) της μονάδας (βλ. την παρ. 2.5.2 της ΤΣΥ). Επιπλέον, σύμφωνα με την παράγραφο Γ. του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης (σελ. 2), αναφορικά με τα λειτουργικά χαρακτηριστικά για τον βασικό εξοπλισμό, «για τον συνολικό ωφέλιμο όγκο

κομποστοποίησης θα πρέπει να υποβληθούν σχέδια των κοντέινερ με σαφείς τις εσωτερικές διαστάσεις από τα οποία θα υπολογίζεται ο εσωτερικός όγκος του κάθε κοντέινερ. Ο Ωφέλιμος όγκος δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερος από το 80% του εσωτερικού όγκου». Συναφώς, η παράγραφος 14.1 της Διακήρυξης, αναφορικά με τη βαθμολόγηση του συνολικού ωφέλιμου όγκου (υποκριτήριο K2.1), προβλέπει ότι «[σ]το κριτήριο K2.1, ο διαγωνιζόμενος με τον μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης στα κόμπποστ κοντέινερς, θα λαμβάνει 100 μονάδες, ενώ αυτός με τον μικρότερο 50 μονάδες. Ενδιάμεσοι όγκοι θα βαθμολογούνται με γραμμική παρεμβολή». Ωστόσο, σύμφωνα με το Κριτήριο K2.1, βαθμολογείται με 100 μονάδες όποιος διαγωνιζόμενος προσφέρει τον μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, χωρίς να καθορίζεται ανώτατο όριο όγκου, ούτε και κριτήριο επίτευξης του προαναφερόμενου ορίου. Κατά τούτο, προκειμένου να λάβει δηλαδή ένας διαγωνιζόμενος την μέγιστη βαθμολογία στο Κριτήριο αυτό, θα πρέπει να προσφέρει περισσότερα ή/ και μεγαλύτερα κοντέινερ, τα οποία, στην πραγματικότητα δεν απαιτούνται, καθώς μπορεί να επιτύχει τους απαιτούμενους στόχους αναφορικά με το κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας) βάσει της τεχνολογίας του και με λιγότερα ή/και μικρότερα κοντέινερ. Επιπλέον, οι τεχνολογίες οι οποίες απαιτούν μεγαλύτερο χρόνο παραμονής, δηλαδή μεγαλύτερο όγκο επεξεργασίας, ώστε να επιτύχουν τους στόχους που αφορούν στο συγκεκριμένο κομπόστ θα λάβουν καλύτερο βαθμό με βάση το κριτήριο αυτό, σε σύγκριση με τεχνολογίες που επιτυγχάνουν τους απαιτούμενους στόχους που αφορούν στο κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας) σε μικρότερο χρονικό διάστημα και επομένως απαιτούν μικρότερο όγκο. Ωστόσο, με τον τρόπο αυτό πριμοδοτούνται αυθαίρετα και χωρίς καμία αιτιολογία τεχνολογίες που επιτυγχάνουν τους επιθυμητούς στόχους κομποστοποίησης σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα σε βάρος τεχνολογιών που επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα σε μικρότερο χρονικό διάστημα και επομένως εξοικονομούν χώρο καθώς και λειτουργικό και επενδυτικό κόστος. Δεδομένου δε ότι η εταιρία μας, η οποία διαθέτει σύστημα ταχείας κομποστοποίησης, βάσει των ανωτέρω, για να λάβει μεγαλύτερη των 50 βαθμών βαθμολογία στο υποκριτήριο K2.1 θα αναγκαστεί να προσφέρει μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης το οποίο σημαίνει μεγαλύτερο κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος με δυσμενείς βαθμολογικές

επιπτώσεις στο υποκριτήριο Κ1.1. Έκπτωση επί του κατασκευαστικού Κόστους και στο υποκριτήριο Κ1.2. Έκπτωση επί του λειτουργικού Κόστους. Στο σημείο αυτό επισημαίνεται ότι, όπως προαναφέρθηκε, ακόμα και αν η εταιρία μας επωμιστεί το παραπάνω κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος, και πάλι δεν θα έχει τη δυνατότητα να εκτιμήσει τη βαθμολογία της προσφοράς της στο εν λόγω κριτήριο Κ2.1, δεδομένου ότι δεν ορίζεται συγκεκριμένο κριτήριο για τον υπολογισμό του επιπρόσθετου όγκου. Συνεπώς, ως προς το ζήτημα αυτό, δεν είναι επιστημονικά ορθή και, συνεπώς, είναι παράνομη, κατά τα προαναφερθέντα, η επιλογή της Διακήρυξης εφόσον, κατ' ουσίαν, με τον τρόπο αυτό, χωρίς κανέναν απολύτως λόγο, αποκλείονται από τον Διαγωνισμό εμπορικές και δοκιμασμένες τεχνολογίες ή αναγκάζονται οι διαγωνιζόμενοι να προσαρμόσουν τα εμπορικά και δοκιμασμένα συστήματα σε μια απαίτηση που καμία προστιθέμενη αξία δεν έχει, πλην του να συρρικνώνει τον ανταγωνισμό. Κατά τούτο, η εταιρία μας παρανόμως είναι υποχρεωμένη, αντί να προσφέρει την τεχνολογία της, που καλύπτει τον στόχο της Διακήρυξης, να την προσαρμόσει, προκειμένου να πληροί τις αδικαιολόγητες παραπάνω απαιτήσεις. Αυτό σημαίνει ότι θα πρέπει να προσφέρουμε μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, κάτι που θα εκτινάξει την τιμή της προσφοράς μας σε απαγορευτικό για τον ανταγωνισμό ύψος. Οι εν λόγω, λοιπόν, παράνομες διατάξεις της Διακήρυξης όχι μόνο παρεμποδίζουν την υποβολή ανταγωνιστικής προσφοράς από πλευράς μας, αλλά, μάλιστα, δημιουργούν προϋποθέσεις αθέμιτου ανταγωνισμού σε βάρος μας. Συνεπώς, η εταιρία μας αδυνατεί να υποβάλει βάσιμη και ρεαλιστική προσφορά. β. Ως προς τον ελάχιστο χρόνο παραμονής προδιαλεγμένου υλικού: Περαιτέρω, στην παραπάνω παρ. 2.5.2 της ΤΣΥ (βλ. σελ. 24-25), ορίζεται ο ελάχιστος χρόνος παραμονής στην κομποστοποίηση των προδιαλεγμένων οργανικών ως εξής: «Όταν το container στο στάδιο προεπεξεργασίας γεμίσει, μεταφέρεται με όχημα hook-lift σε προκαθορισμένη θέση της ανοιχτής πλατείας της Μονάδας Επεξεργασίας και Διαχείρισης Αποβλήτων, όπου και παραμένει για το απαιτούμενο χρονικό διάστημα, ώστε να συντελεστούν οι διεργασίες κομποστοποίησης και ωρίμανσης, το οποίο θα είναι κατ' ελάχιστον 60 ημέρες». Συγκεκριμένα, τα κριτήρια του ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι, του Κανονισμού 2019/1099, για την Κατηγορία Λειτουργίας προϊόντος ΚΛΠ 3(Α): ΟΡΓΑΝΙΚΟ ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΟ ΕΔΑΦΟΥΣ, περιλαμβάνουν: ΚΛΠ 3(Α): ΟΡΓΑΝΙΚΟ ΒΕΛΤΙΩΤΙΚΟ ΕΔΑΦΟΥΣ

[...] Οι παθογόνοι παράγοντες σε ένα οργανικό βελτιωτικό εδάφους δεν πρέπει να υπερβαίνουν τα όρια που καθορίζονται στον ακόλουθο πίνακα:Όπου: n = ο αριθμός των προς έλεγχο δειγμάτων, c = ο αριθμός των δειγμάτων στα οποία ο αριθμός των βακτηρίων, εκφραζόμενος σε CFU, κυμαίνεται μεταξύ m και M , m = κατώτατη τιμή για τον αριθμό των βακτηρίων, εκφραζόμενο σε CFU, που θεωρείται ικανοποιητική, M = μέγιστη τιμή για τον αριθμό των βακτηρίων εκφραζόμενο σε CFU. Από τις παραπάνω προδιαγραφές του Παραρτήματος I του Κανονισμού 2019/109, όπως έχουν τεθεί στην ΤΣΥ, προκύπτει ότι η περιεκτικότητα των παθογόνων μικροοργανισμών στο τελικό προϊόν αφορά άμεσα τη διεργασία της κομποστοποίησης, εφόσον η βιολογική επεξεργασία είναι αυτή που συντελεί, μέσω του αερισμού και της επίτευξης θερμοκρασιών άνω των 50°C, για συγκεκριμένους χρόνους παραμονής, την καταστροφή των μικροοργανισμών αυτών. Επιπλέον, οι απαιτήσεις της Απόφασης (ΕΕ) 2015/2099 ως προς: 1. την περιεκτικότητα ορισμένων επικινδύνων ουσιών του Κριτηρίου 5.1 του Παραρτήματος I (σε αναλογία με το Παράρτημα - Εδάφιο 2 της Οδηγίας 2006/799/ΕΚ). 2. τις προσμίξεις του Κριτηρίου 7 του Παραρτήματος I (σε αναλογία με το Παράρτημα - Εδάφιο 3 της Οδηγίας 2006/799/ΕΚ). 3. τις επιδόσεις του Κριτηρίου 8 του Παραρτήματος I (σε αναλογία με το Παράρτημα - Εδάφιο 5 της Οδηγίας 2006/799/ΕΚ), όπως αντικαταστάθηκε από την Απόφαση (ΕΕ) 2022/1244, αφορούν: 1. Την περιεκτικότητα σε βαρέα μέταλλα (το κριτήριο 5.1 της απόφασης 2015/2099 έχει αντικατασταθεί από το κριτήριο 4.1 της απόφασης 2022/1244): «Κριτήριο 4.1— Οριακές τιμές για τα βαρέα μέταλλα Το κριτήριο αυτό ισχύει για τα μέσα ανάπτυξης και τα βελτιωτικά εδάφους. Κριτήριο 4.1 α) — Οριακές τιμές για τα βαρέα μέταλλα σε βελτιωτικά εδάφους Η περιεκτικότητα του προϊόντος στα ακόλουθα στοιχεία είναι χαμηλότερη από τις τιμές που αναφέρονται στον Πίνακα 2, μετρημένες επί ξηράς ουσίας (ΞΟ) του προϊόντος...»), 2. Τις φυσικές προσμίξεις (το κριτήριο 7 της απόφασης 2015/2099 έχει αντικατασταθεί από το κριτήριο 5.2 της απόφασης 2022/1244) Κριτήριο 5.2 - Μακροσκοπικές προσμείξεις). Σημειώνεται ότι το κριτήριο αυτό εφαρμόζεται για τα μέσα ανάπτυξης και τα βελτιωτικά εδάφους, με εξαίρεση τα ανόργανα μέσα ανάπτυξης: α) μακροσκοπικές προσμείξεις μεγέθους άνω των 2 mm σε ποσότητα όχι μεγαλύτερη από 3g/kg ξηράς ουσίας σε οποιαδήποτε μορφή γυαλιού και μετάλλου, β) μακροσκοπικές προσμείξεις μεγέθους άνω των 2 mm σε ποσότητα όχι μεγαλύτερη από 2,5 g/kg ξηράς ουσίας σε οποιαδήποτε

μορφή πλαστικού και γ) ποσότητα όχι μεγαλύτερη από 5 g/kg ξηράς ουσίας του συνολικού αθροίσματος των μακροσκοπικών προσμείξεων που αναφέρονται στο στοιχείο α) και στο στοιχείο β). Την οργανική ύλη και την ξηρά ουσία (το κριτήριο 8 της απόφασης 2015/2099 έχει αντικατασταθεί από το κριτήριο 5.3 της απόφασης 2022/1244): «Κριτήριο 5.3 — Οργανική ύλη και ξηρά ουσία σε βελτιωτικά εδάφους Το κριτήριο αυτό εφαρμόζεται για τα βελτιωτικά εδάφους. Η οργανική ύλη ως απώλεια κατά την ανάφλεξη του προϊόντος πρέπει να είναι τουλάχιστον 15 % επί ξηράς μάζας ή 8,5 % της περιεκτικότητας σε οργανικό άνθρακα) κατά μάζα. Η περιεκτικότητα του προϊόντος σε ξηρά ουσία είναι τουλάχιστον 25 % επί του νωπού βάρους (% NB)». Από τις παραπάνω προδιαγραφές, όπως έχουν τεθεί στην ΤΣΥ και αναγράφονται στην εν ισχύ απόφαση 2022/1244, οι φυσικές προσμίξεις και η οργανική ύλη/ ξηρά ουσία αφορούν τη διεργασία της κομποστοποίησης, ενώ η παράμετρος των βαρέων μετάλλων δεν την αφορούν, διότι η βιολογική επεξεργασία δεν μπορεί να επηρεάσει την περιεκτικότητα σε βαρέα μέταλλα. Μάλιστα, σε σχέση με τις φυσικές προσμίξεις, ανάλογα με τον αερισμό και τον χρόνο παραμονής, επιτυγχάνεται η απαιτούμενη εκείνη υγρασία του υλικού στο πέρας της διεργασίας κομποστοποίησης, ώστε να είναι δυνατή η αποτελεσματική αφαίρεση των φυσικών προσμίξεων στο μετέπειτα στάδιο του ραφινάρισματος, το οποίο περιλαμβάνει μηχανικούς διαχωρισμούς (π.χ. κοσκίνιση, αεροδιαχωρισμό κ.λπ.). Τέλος, η περιεκτικότητα σε οργανική ουσία (απώλεια σε ανάφλεξη) και η περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία εξαρτώνται άμεσα από τη διεργασία της κομποστοποίησης και ειδικότερα από τον εφαρμοζόμενο αερισμό, για ορισμένο χρόνο παραμονής. Κατά τον αερισμό αποδομείται μέρος της οργανικής ουσίας που περιλαμβάνεται στο υλικό (αντίδραση με το οξυγόνο του προσαγόμενου αέρα), ενώ ταυτόχρονα, λόγω των εξώθερμων αντιδράσεων, ο αέρας θερμαίνεται με αποτέλεσμα να απομακρύνει υπό μορφή υδρατμών, την περιεχόμενη υγρασία στο υλικό. Η τελική περιεκτικότητα του υλικού, μετά το πέρας της διεργασίας της κομποστοποίησης, σε οργανική ύλη και σε ξηρή ύλη, εξαρτώνται άμεσα από τον επιλεχθέντα χρόνο παραμονής του υλικού υπό συνθήκες αερισμού. Ενόψει, λοιπόν των παραπάνω, η Διακήρυξη, υιοθετώντας τις εν λόγω παραμέτρους του Κανονισμού 2019/1099 και της απόφασης 2022/1244, θέτουν συγκεκριμένες προδιαγραφές αποτελέσματος για το κομπόστ υψηλών προδιαγραφών, τις οποίες κάθε διαγωνιζόμενος είναι

υποχρεωμένος να επιτύχει, με βάση την τεχνολογία του και κατ' επέκταση με βάση τον χρόνο παραμονής (και επομένως και την ποσότητα του αέρα που προσάγει στη διεργασία), που θα επιλέξει. Κατά τούτο, η προδιαγραφή των τευχών δημοπράτησης για συγκεκριμένο χρόνο παραμονής εξήντα (60) ημερών ουδόλως τεκμηριώνεται ούτε στη Διακήρυξη ούτε σε κανένα άλλο σημείο των λοιπών τευχών δημοπράτησης. Ούτε φυσικά είναι αυτονόητο ότι οι εξήντα (60) ημέρες παραμονής είναι ασφαλέστερες από τις λ.χ. 10 ημέρες ή ότι περισσότερες μέρες εξασφαλίζουν, ανεξαρτήτως τεχνολογίας, αποδοτικότερη λειτουργία, άρα βελτιώνουν τους περιβαλλοντικούς όρους. Συναφώς, από τη συνημμένη στην παρούσα επιστολή του λειτουργού της εγκατάστασης «Ολοκληρωμένη Εγκατάσταση Επεξεργασίας και Διάθεσης Απορριμμάτων της ... προκύπτει ότι η μονάδα δέχεται μεταξύ άλλων και 16.000 τόνους πράσινα/οργανικά απόβλητα. Τα απόβλητα αυτά επεξεργάζονται σε αντιδραστήρες διαλείποντος έργου της εταιρίας Herhof GmbH, η οποία αποτελεί τον τεχνολογικό μας πάροχο και είναι 100% θυγατρική της ... Α.Ε. Όπως φαίνεται από την επιστολή, η διεργασία διαρκεί δεκατέσσερις (14) ημέρες στους αντιδραστήρες και κατόπιν το υλικό παραμένει σε σωρούς ωρίμανσης σε στεγασμένη πλατεία για τρεις (3) εβδομάδες. Συνολικά δηλαδή παραμένει στη διεργασία της βιολογικής επεξεργασίας για 35 ημέρες. Όπως φαίνεται από τα εργαστηριακά αποτελέσματα που συνοδεύουν την επιστολή, τα οποία έχουν διενεργηθεί από το ανεξάρτητο πιστοποιημένο εργαστήριο ..., το κομποστ πληροί όλα τα κριτήρια της απόφασης 2015/2099, η οποία ήταν τότε εν ισχύ.. Σύμφωνα με την επιστολή, η εφαρμοζόμενη τεχνολογία στις μονάδες 1 και 3 έχει χρόνο παραμονής 30-35 ημέρες και 30-51 ημέρες αντίστοιχα ημέρες Στη μονάδα 3 (Ilmenau) όπως και στη μονάδα 1 που αναλύθηκε προηγούμενα, επιτυγχάνονται αντίστοιχα όλες οι προδιαγραφές των τευχών δημοπράτησης (βλ. σελίδες 19, 25 και 30 από 38 του αρχείου, όπου επισυνάπτονται τα εργαστηριακά δεδομένα βάσει των οποίων το υλικό πιστοποιείται ως κομπόστ βάσει του γερμανικού προτύπου RAL, το οποίο ενσωματώνει τις απαιτήσεις των αποφάσεων της ΕΕ). Εξάλλου, με βάση τις προδιαγραφές αποτελέσματος για το κομπόστ υψηλών προδιαγραφών που έχουν τεθεί (περιεκτικότητα σε παθογόνους μικροοργανισμούς, περιεκτικότητα σε προσμίξεις, περιεκτικότητα σε οργανική ύλη και περιεκτικότητα σε ξηρά ουσία), κάθε διαγωνιζόμενος διαθέτει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες προκειμένου να προσφέρει σύστημα

κομποστοποίησης με βάση την τεχνολογία του και κατ' επέκταση με βάση τον χρόνο παραμονής (και επομένως και την ποσότητα του αέρα που προσάγει στη διεργασία), προκειμένου το κομπόστ να έχει τα απαιτούμενα από τα Τεύχη Δημοπράτησης, ποιοτικά χαρακτηριστικά. Συνεπώς, εφόσον η Διακήρυξη ρητώς επιτρέπει να προσφερθούν διαφορετικές τεχνολογίες και διατάξεις, εάν μία τέτοια προσφορά επιτυγχάνει τα ζητούμενα αποτελέσματα (επιδόσεις), ως προς τις προδιαγραφές του κομπόστ υψηλών προδιαγραφών, οι παραπάνω τεχνικές προδιαγραφές ως προς τις ημέρες παραμονής των απορριμμάτων δεν είναι αναγκαίες για την εξυπηρέτηση των αναγκών της Αναθέτουσας Αρχής, αλλά απλώς χωρίς βάσιμο λόγο περιορίζουν τις μεθόδους επίτευξης των συγκεκριμένων επιδόσεων. Ενόψει των παραπάνω, δεν είναι επιστημονικά ορθή και, συνεπώς, είναι παράνομη, κατά τα προαναφερθέντα, η επιλογή της Διακήρυξης να ορίσει συγκεκριμένο ελάχιστο σχετικό χρόνο παραμονής προδιαλεγμένου υλικού, εφόσον, κατ' ουσίαν, με τον τρόπο αυτό, χωρίς κανέναν απολύτως λόγο, αποκλείονται από τον Διαγωνισμό εμπορικές και δοκιμασμένες τεχνολογίες ή αναγκάζονται οι διαγωνιζόμενοι να προσαρμόσουν τα εμπορικά και δοκιμασμένα συστήματα που διαθέτουν (και τα οποία έχουν βελτιστοποιηθεί με βάση το χρόνο παραμονής που έχει επιλέξει κάθε τεχνολογικός πάροχος), σε μια απαίτηση που καμία προστιθέμενη αξία δεν έχει, πλην του να συρρικνώνει τον ανταγωνισμό. Συγκεκριμένα, η τεχνολογία που διαθέτει η εταιρία μας επιτυγχάνει τα ζητούμενα από τη Διακήρυξη ποιοτικά χαρακτηριστικά για το κομπόστ υψηλών προδιαγραφών με χρόνο παραμονής 7-10 ημέρες, με ύψος υλικού εντός του αεροστεγούς αντιδραστήρα μέχρι 4,5 μ.. Αυτές οι μονάδες επεξεργασίας είναι μεγάλης κλίμακας (90.000 έως 400.000 τόνοι ανά έτος), λειτουργούν με απόλυτη επιτυχία και μία εξ αυτών την λειτουργεί η εταιρία μας τα τελευταία 15 χρόνια, είναι γνωστές στην Ευρωπαϊκή Ένωση και διεθνώς, διαθέτουμε δε τα πιστοποιητικά της καλής εμπορικής λειτουργίας. Ειδικότερα, παρότι η εταιρία μας πληροί όλες τις άλλες προδιαγραφές της Διακήρυξης και θα μπορούσε να συμμετάσχει στον Διαγωνισμό, δεν διαθέτει κάποια τεχνολογία που να πληροί και τις παραπάνω προδιαγραφές και, συνεπώς, είτε αποκλείεται από τη συμμετοχή στον Διαγωνισμό, είτε η προσφορά της δεν θα βαθμολογηθεί παραπάνω από τη βάση, κατά περίπτωση. Παρόλα αυτά, η εταιρία μας, κατά τα προαναφερθέντα, διαθέτει απολύτως ισοδύναμες τεχνολογίες και λύσεις κατά τα προαναφερθέντα, με τις οποίες η

εταιρία μας θα μπορούσε να συμμετάσχει στον Διαγωνισμό και, μάλιστα, επιδιώκοντας την υψηλότερη βαθμολογία, εάν ακυρωθούν από την Αρχή Σας οι παραπάνω παράνομες προδιαγραφές».

5. Επειδή, από τις διατάξεις του ν. 4412/2016, και τις αρχές της ισότητας και της αναλογικότητας, οι οποίες διέπουν την διαδικασία ανάθεσης δημόσιας σύμβασης κατά το εθνικό και το ενωσιακό δίκαιο, προκύπτει ότι οι θεσπιζόμενες από τις αναθέτουσες Αρχές, κατ' ενάσκηση ευρείας διακριτικής ευχέρειας, απαιτήσεις για την συμμετοχή οικονομικών φορέων σε δημόσιο διαγωνισμό και την επιλογή αναδόχου, οι οποίες απαιτήσεις από την φύση τους μειώνουν τον αριθμό των ενδιαφερομένων, που είναι ικανοί να υποβάλουν προσφορά, πρέπει να είναι συναφείς με το αντικείμενο της σύμβασης και να μην περιορίζουν την ελευθερία του ανταγωνισμού υπέρμετρα ή τεχνητά, με σκοπό την αδικαιολόγητα ευμενή ή δυσμενή μεταχείριση ορισμένων φορέων.

6. Επειδή, η αναθέτουσα Αρχή υπέβαλε τις υπ' αρ. πρωτ. 1792/13.02.2023 απόψεις της, το έγγραφο των οποίων κοινοποιήθηκε στις 13.02.2023. Επ' αυτών κατετέθη παραδεκτώς το από 20/03/2022 υπόμνημα της προσφεύγουσας. Με τις απόψεις της, η αναθέτουσα Αρχή υπεραμύνεται της προσβαλλόμενης, υποστηρίζοντας, ότι «*οι ανωτέρω όροι δεν ετέθησαν το πρώτον δια της διακηρύξεως και των συνοδών της τευχών, αλλά αποτελούν όρους αντληθέντες ευθέως εκ της με αρ. πρωτ. 15048325-11-2021 Αποφάσεως «Έγκριση περιβαλλοντικών όρων του έργου «Ολοκληρωμένη Εγκατάσταση Διαχείρισης Αποβλήτων (ΟΕΔΑ) ...», στην θέση "... του Δήμου ... της ...».* Συγκεκριμένα στον όρο 2.1 της ΑΕΠΟ ορίζονται τα εξής : «2. Περιγραφή έργου 2.1 Μονάδα Επεξεργασίας και Διαχείρισης Αποβλήτων Στην εν λόγω μονάδα θα λαμβάνουν χώρα οι ακόλουθες διεργασίες ανά ρεύμα διαχείρισης: => Υποδοχή των σύμμεικτων ΑΣΑ, προεπεξεργασία αυτών για την ανάκτηση σιδηρούχων μετάλλων και την απομάκρυνση προς τον ΧΥΤΥ του ευμεγέθους κλάσματος που περιέχουν και, τέλος, σταθεροποίηση του υπόλοιπου μέρους σε κατάλληλα containers με σκοπό τη μείωση της μάζας του (ώστε να οδηγηθεί, στη συνέχεια, προς ταφή στον ΧΥΤΥ). => Υποδοχή των προδιαλεγμένων βιοαποβλήτων (ΒΑ) και πρασίνων αποβλήτων, προεπεξεργασία αυτών με σκοπό την ανάμιξή τους και τη δημιουργία κατάλληλου για κομποστοποίηση υποστρώματος, κομποστοποίηση και ωρίμανση του υποστρώματος σε κατάλληλα containers και ραφινάρισμα του παραγόμενου κόμποστ, ώστε να

επιτευχθεί υψηλής ποιότητας τελικό προϊόν...». Περαιτέρω στη σελ. 33 της ΑΕΠΟ όρος 3.3 ορίζονται τα εξής : «Για τον χρόνο παραμονής του υλικού στα επιμέρους στάδια προεπεξεργασίας και επεξεργασίας να τηρούνται τα ακόλουθα: - Η διάρκεια παραμονής των συμμείκτων στερεών αποβλήτων στο χώρο σταθεροποίησης να μην είναι μικρότερη από 15 ημέρες - Η διάρκεια παραμονής των προδιαλεγμένων αποβλήτων στο χώρο κομποστοποίησης - ωρίμανσης να μην είναι μικρότερη από 60 ημέρες». Εκ των ανωτέρω, προκύπτει ευχερώς, ότι οι προσβαλλόμενοι δήθεν μη νόμιμοι όροι της διακηρύξεως που η προσφεύγουσα ομολογεί ότι δεν πληροί άχρι του σημείου να μην μπορεί να υποβάλλει παραδεκτώως προσφορά είναι όροι που αρύονται ευθέως εκ της ΑΕΠΟ του έργου τους οποίους οι υποψήφιοι πρέπει να πληρούν και που περιλαμβάνεται στα έγγραφα της σύμβασης. Εφόσον επομένως η προσφεύγουσα ομολογεί ότι δεν πληροί τους ανωτέρω όρους, η προσφυγή της θα πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, αφού εκ των πραγμάτων δεν μπορεί να λάβει μέρος επιτυχώς στον διαγωνισμό (πρβλ. ΣτΕ 1560/2022, 1245/2022, σκ. 30, 308/2020, σκ. 6, 2030/2011, σκ. 11, Ε.Α. 124/2015, σκ. 12), δοθέντος, ότι η ίδια παραδέχεται ότι δεν μπορεί να τηρήσει όρους της ΑΕΠΟ».

7. Επειδή, κατόπιν της επισκόπησης του φακέλλου, κρίνονται τα εξής: Ειδικότερα, με τον πρώτο, υπό κρίση, λόγο της προσφυγής, προβάλλεται, ότι τα κατωτέρω επιμέρους κριτήρια βαθμολόγησης της τεχνικής προσφοράς δεν πληρούν τις ανωτέρω προϋποθέσεις. Τα εν λόγω κριτήρια περιγράφονται κατά τρόπο προδήλως αόριστο και αντιφατικό προς άλλες διατάξεις της Διακήρυξης, κανένα δε εξ αυτών δεν συνοδεύεται από συγκεκριμένες προδιαγραφές, «που επιτρέπουν την αποτελεσματική επαλήθευση των πληροφοριών που παρέχονται από τους προσφέροντες, προκειμένου να αξιολογείται ο βαθμός συμμόρφωσής τους προς τα κριτήρια ανάθεσης». Τούτο, διότι, σύμφωνα με το υποκριτήριο Κ2.1, αναφορικά με τη βαθμολόγηση του συνολικού ωφέλιμου όγκου, βαθμολογείται με 100 μονάδες όποιος διαγωνιζόμενος προσφέρει τον μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, χωρίς να καθορίζεται ανώτατο όριο όγκου ούτε και κριτήριο επίτευξης του προαναφερόμενου ορίου. Συνεπώς, προκειμένου να λάβει ένας διαγωνιζόμενος την μέγιστη βαθμολογία στο Κριτήριο αυτό, θα πρέπει να προσφέρει περισσότερα ή/και μεγαλύτερα κοντέινερς, τα οποία, στην πραγματικότητα, δεν απαιτούνται, καθώς μπορεί να επιτύχει τους απαιτούμενους στόχους αναφορικά με το κομπόστ από

προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας), βάσει της τεχνολογίας του, και με λιγότερα ή/και μικρότερα κοντέινερς. Ως εκ τούτου εάν υποθεθεί, ότι αυτός ο μεγαλύτερος όγκος ή τα επί πλέον των πραγματικώς απαιτούμενων containers ζητούνται για λόγους ασφαλείας ή εφεδρείας για την επεξεργασία της κομποστοποίησης, ουδέν κριτήριο ή συναφής απαίτηση τίθεται για την επίτευξη αυτής της ασφάλειας ή της εφεδρείας. Επιπλέον, οι τεχνολογίες, οι οποίες απαιτούν μεγαλύτερο χρόνο παραμονής, δηλαδή μεγαλύτερο όγκο επεξεργασίας, ώστε να επιτύχουν τους στόχους, που αφορούν στο συγκεκριμένο κομπόστ, θα λάβουν καλύτερο βαθμό, με βάση το κριτήριο αυτό, σε σύγκριση με τεχνολογίες, που επιτυγχάνουν τους απαιτούμενους στόχους, που αφορούν στο κομπόστ από προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα (υψηλής ποιότητας), σε μικρότερο χρονικό διάστημα και, επομένως, απαιτούν μικρότερο όγκο. Ωστόσο, όπως προκύπτει από την εξέταση των οικείων απόψεων, η ανωτέρω ασάφεια ουδόλως αποσαφηνίσθηκε. Αντίθετα, η αναθέτουσα Αρχή, προβάλλοντας ότι τη μέγιστη βαθμολογία θα λάβει ο διαγωνιζόμενος, ο οποίος έχει προσφέρει τον μεγαλύτερο συνολικά όγκο «συγκριτικά» με τους υπόλοιπους διαγωνιζόμενους, κατ' ουσίαν συνομολογεί την αλήθεια των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, περί μη ύπαρξης ανώτατου ορίου απαιτούμενου όγκου. Περαιτέρω, όλως αλυσιτελώς προβάλλεται, με τις απόψεις της αναθέτουσας, ότι, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο κριτήριο K2.1, ο διαγωνιζόμενος με τον μεγαλύτερο ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης θα λαμβάνει την ανώτατη βαθμολογία των 100 μονάδων. Από τις απαιτήσεις της διακήρυξης (χρόνος παραμονής, ποσότητα εισερχόμενου υλικού, συντελεστής αιχμής) προκύπτει, μόνο, συγκεκριμένος ελάχιστος απαιτούμενος όγκος κομποστοποίησης, προκειμένου να καλύπτονται όλες οι προδιαγραφές της διακήρυξης. Όταν όμως οι διαγωνιζόμενοι βαθμολογούνται καλύτερα για όσο περισσότερο όγκο προσφέρουν, χωρίς να τίθεται από κανένα σημείο της Διακήρυξης ένα ανώτατο όριο σ' αυτόν τον όγκο ή κάποιο συγκεκριμένο τεχνικό κριτήριο προσδιορισμού του επιπλέον αυτού όγκου, τότε δύνανται να βαθμολογηθούν καλύτερα τεχνολογίες, που απαιτούν μεγαλύτερο χρόνο παραμονής (και άρα μεγαλύτερο όγκο επεξεργασίας), από τεχνολογίες, οι οποίες επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα σε μικρότερο χρόνο (και άρα μικρότερο όγκο επεξεργασίας) και οι οποίες είναι οι πλέον συμφέρουσες από άποψη χώρου, που καταλαμβάνουν, αλλά και κόστους. Επίσης, χωρίς ανώτατο

όριο στον προσφερόμενο όγκο κομποστοποίησης που βαθμολογείται, οδηγούνται οι διαγωνιζόμενοι στην προσφορά περισσότερων containers (χωρίς όριο) από αυτά που απαιτούνται, ώστε να λάβουν βαθμολογία 100. Θα μπορούσε κάποιος διαγωνιζόμενος, δηλαδή, να προσφέρει τα διπλάσια, τριπλάσια, δεκαπλάσια κ.ο.κ. containers από αυτά, που απαιτείται, απλώς και μόνο για να ελπίζει, ότι θα βαθμολογηθεί με 100 στο Κριτήριο Κ2.1. Επιπλέον, η αναθέτουσα Αρχή αλυσιτελώς διαλαμβάνει στις απόψεις της, ότι η διαδικασία κομποστοποίησης σε κομπόστ containers αποτελεί όρο της ΑΕΠΟ. Και τούτο, διότι, ως βασίμως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, η απαίτηση της ΑΕΠΟ για κατάλληλα κομπόστ containers δεν συνδέεται με την προσφορά, από τους διαγωνιζόμενους, όσο το δυνατόν περισσότερων containers. Επομένως, η βαθμολόγηση του μεγαλύτερου όγκου containers, χωρίς να καθορίζεται ανώτατο όριο όγκου ή κάποιο τεχνικό κριτήριο, με βάση το οποίο να προσδιορίζεται αυτός ο μεγαλύτερος όγκος, είναι απαίτηση της επίμαχης διακήρυξης και ουδαμώς της ΑΕΠΟ. Εξ άλλου, ακόμη και αν ήθελε θεωρηθεί, ότι η αναθέτουσα Αρχή συνδέει τον μεγαλύτερο ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, αφ' ενός με την επεξεργασία μεγαλύτερων ποσοτήτων και αφ' ετέρου με την καλύτερη ποιότητα κομπόστ, επειδή θα παραμείνει περισσότερο χρόνο το κομπόστ στα containers, μια τέτοια παραδοχή δεν ερείδεται επί των στοιχείων του ένδικου διοικητικού φακέλλου. Ειδικότερα, αναφορικά με το πρώτο σκέλος, επισημαίνεται, ότι η δυνατότητα εξυπηρέτησης μεγαλύτερων ποσοτήτων έχει προβλεφθεί ήδη με τον συντελεστή αιχμής, που έχει δοθεί στην παράγραφο 2.3 της ΤΣΥ, σύμφωνα με την οποία «οι υπολογισμοί διαστασιολόγησης θα γίνουν θεωρώντας συντελεστή αιχμής 1,1 για την κάλυψη περιόδων αυξημένης παραγωγής αποβλήτων, όπως είναι η τουριστική περίοδος». Επομένως, σύμφωνα με το χωρίο αυτό της ΤΣΥ, η αναθέτουσα Αρχή έχει ήδη προβλέψει την κάλυψη των αναγκών της μονάδας, προδιαγράφοντας, ως προς την διαστασιολόγηση των μονάδων, συντελεστή αιχμής 1,1, για την επεξεργασία των αυξημένων ποσοτήτων. Αναφορικά δε με το δεύτερο σκέλος, προκύπτει, ότι ο προβλεπόμενος από την Διακήρυξη χρόνος παραμονής για τα προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα, ώστε να παραχθεί η απαιτούμενη ποιότητα του κομπόστ, είναι 60 ημέρες. Ως εκ τούτου, εάν η αναθέτουσα Αρχή ήθελε το υλικό να παραμένει στην κομποστοποίηση περισσότερες ημέρες, θα έπρεπε να το είχε προβλέψει ρητώς, κατά τρόπο

σαφή, στην επίμαχη διακήρυξη. Άλλοις λόγοις, εάν η αναθέτουσα Αρχή ήθελε να επιτύχει, με τον ως άνω μεγαλύτερο όγκο, επεξεργασία επιπλέον απορριμμάτων εκείνων που καθορίζονται με τον συντελεστή αιχμής, τότε θα έπρεπε να έχει καθορίσει, ρητώς, την ακριβή ποσότητα των επί πλέον απορριμμάτων που επιθυμούσε να επεξεργασθεί. Επίσης, εάν η αναθέτουσα Αρχή επιθυμούσε να επεξεργασθεί τα βιοαπόβλητα για περισσότερο χρόνο, απ' αυτόν που καθορίζεται στη Διακήρυξη, ώστε να παραχθεί κομπόστ καλύτερης ποιότητας, θα έπρεπε να καθορίσει ρητώς για πόσο επιπλέον χρόνο επιθυμούσε να επεξεργασθεί τα βιοαπόβλητα και ποια είναι η καλύτερη ποιότητα κομπόστ που ήθελε να επιτύχει. Επομένως, και σε αυτήν την περίπτωση, το υποκριτήριο Κ2.1 παρίσταται ασαφές, καθώς συνδέεται ευθέως με απαιτήσεις, οι οποίες δεν ορίζονται σε κανένα σημείο της Διακήρυξης. Εν όψει, λοιπόν, των ανωτέρω, δεν τίθενται αντικειμενικά κριτήρια ή τεχνικές προδιαγραφές, που να έχουν συνάφεια, ως όφειλαν, με το δημοπρατούμενο αντικείμενο, δεδομένου, ότι δεν προσδιορίζεται ο επιπρόσθετος προσφερόμενος, πέραν του απαιτούμενου, όγκος κομποστοποίησης στα κομπόστ containers, ο οποίος απαιτείται, προκειμένου να λάβει κανείς βαθμολογία 100 μονάδες. Κατά συνέπεια, δεν υφίσταται αντικειμενικό κριτήριο, βάσει του οποίου θα κριθεί πόσος επιπλέον όγκος οδηγεί στη βαθμολογία των 100 μονάδων, προκειμένου, αφ' ενός να παρέχεται σε όλους τους ευλόγως ενημερωμένους και επιδεικνύοντες την συνήθη επιμέλεια διαγωνιζόμενους η δυνατότητα, να κατανοήσουν το ακριβές περιεχόμενο του, επί ποινή αποκλεισμού, απαιτούμενου μέγιστου ωφέλιμου όγκου κομποστοποίησης στα κομπόστ κοντέινερς και να τον ερμηνεύσουν με τον ίδιο τρόπο, και αφ' ετέρου να παρέχεται στην αναθέτουσα Αρχή η δυνατότητα να ελέγξει αντικειμενικά, αν οι προσφορές των διαγωνιζομένων ανταποκρίνονται όντως στην συγκεκριμένη απαίτηση. Συνεπώς, κατά τα προδιαληφθέντα, το εν λόγω κριτήριο κρίνεται ως μη σύννομο, διότι αντιβαίνει στα άρθρα 53 και 86 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, ως προς τις αιτιάσεις που αφορούν στο υποκριτήριο Κ2.3, από την διατύπωση του παραπάνω κριτηρίου και τους εκατέρωθεν συνεξεταστέους ισχυρισμούς των μερών, παρέπεται, ότι δημιουργείται ασάφεια ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των προσφορών, καθώς αυτή τίθεται κατά τρόπο εξαιρετικά αόριστο και υποκειμενικό, ουδόλως περιλαμβάνει δε τις προϋποθέσεις, για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων, ώστε αυτές να

ληφθούν υπ' όψη, κατά τη διαμόρφωση της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς των υποψηφίων συμμετεχόντων. Ωσαύτως, η ασάφεια αυτή θα οδηγήσει και στην υποβολή μη συγκρίσιμων προσφορών, εφ' όσον κάθε διαγωνιζόμενος είναι σφόδρα πιθανόν να αντιληφθεί διαφορετικά την έννοια της «βελτιστοποίησης» (βλ. ΑΕΠΠ 773/2021, σκ.7, ΣτΕ ΕΑ 122/2021, σκ. 20). Οι εν λόγω λοιπόν ασαφείς διατάξεις της Διακήρυξης καθιστούν αδύνατη ή τουλάχιστον ουσιωδώς δυσχερή την υποβολή σύννομης προσφοράς. Εξ άλλου, αβασίμως προβάλλεται με τις απόψεις, ότι ο όρος «βελτιστοποίηση απόδοσης» εξειδικεύεται από την διατύπωση της παραγράφου 1.4. της Διακήρυξης. Ο ορισμός της «βελτιστοποίησης της απόδοσης της μονάδας» επιχειρήθηκε να παρασχεθεί από την αναθέτουσα Αρχή, για πρώτη φορά, έντεκα (11) ημέρες μετά την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής, με τις υπ' αρ. πρωτ. 1703/10.02.2023 διευκρινίσεις της, από τις οποίες, εκ νέου, προκύπτει ασάφεια ως προς την βαθμολόγηση του εν λόγω κριτηρίου και, εν όψει τούτου, πρέπει να θεωρηθεί, ότι αποτελούν συμπροσβαλλόμενη πράξη με την προσβαλλόμενη Διακήρυξη. Ειδικότερα, στη σελ. 11 των Διευκρινίσεων αναφέρονται τα εξής: *«Διευκρινίζεται ότι για τη βαθμολόγηση του Κριτηρίου Κ2.3 «Πρόσθετος προσφερόμενος εξοπλισμός βελτιστοποίησης απόδοσης Μονάδας Επεξεργασίας Αποβλήτων», ως βελτιστοποίηση απόδοσης της Μονάδας νοείται η δυνατότητα μέσω του πρόσθετου προσφερόμενου εξοπλισμού να μεγιστοποιηθεί ο βαθμός απόδοσης της Μονάδας και η ανάκτηση υλικών με αποτέλεσμα να οδηγούνται για υγειονομική ταφή μικρότερες ποσότητες αποβλήτων από αυτές που περιλαμβάνονται στην τεχνική προμελέτη (παρ. 3.2.1.3) σχετικά με τη δυναμικότητα του ΧΥΤΥ (σελ. 46, 47 - στήλη πίνακα με εισερχόμενες ποσότητες). Συνεπώς, υποψήφιος που προσφέρει τη μέγιστη βελτιστοποίηση της απόδοσης της μονάδας επεξεργασίας αποβλήτων (ήτοι που αποδεικνύει την εκτροπή από την ταφή, των περισσότερων κατά βάρος ποσοτήτων αποβλήτων πέραν των αναφερομένων στο παραπάνω εδάφιο της τεχνικής προμελέτης σε σύγκριση με τους υπόλοιπους υποψηφίους) λαμβάνει 100 σε αυτό το υποκριτήριο, ενώ εκείνος που προσφέρει τα ελάχιστα απαιτούμενα σύμφωνα με το παραπάνω εδάφιο της τεχνικής προμελέτης λαμβάνει 50. Οι λοιποί διαγωνιζόμενοι βαθμολογούνται με εφαρμογή της μεθόδου γραμμικής παρεμβολής. Για την επίτευξη του κριτηρίου αυτού λαμβάνεται υπόψη ότι η σύσταση των εισερχομένων αποβλήτων είναι*

σύμφωνη με τα αναφερόμενα στην παρ. 2.2 της ΤΣΥ. Η κατά βάρος ποσότητα των αποβλήτων που θα οδηγούνται για ταφή θα προκύπτει από τα ισοζύγια μάζας του υποψηφίου για τα σύμμεικτα ΑΣΑ και τα προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα που θα υποβάλλει στην Τεχνική Προσφορά του (Κανονισμός Μελετών Έργου - Τεύχη 2.1 και 2.2)». Ωστόσο, απ' όσα σχετικώς προβλέπονται στις εν θέματι διευκρινίσεις, προκύπτει σαφώς, ότι την μέγιστη βαθμολογία των 100 μονάδων λαμβάνει ο διαγωνιζόμενος, που προσφέρει την μέγιστη βελτιστοποίηση απόδοσης της μονάδας, ήτοι που αποδεικνύει την εκτροπή από την ταφή των περισσοτέρων κατά βάρος ποσοτήτων αποβλήτων, μέσω πρόσθετου εξοπλισμού. Εν συνεχεία, από τις οικείες διευκρινίσεις, ουδόλως προκύπτει με σαφήνεια, εάν βαθμολογείται αποκλειστικά αυτή καθ' αυτή η εκτροπή από την ταφή των αποβλήτων ή εάν αυτή πρέπει να γίνει αποκλειστικά μέσω πρόσθετου εξοπλισμού. Περαιτέρω, λεκτέο είναι, ότι στις Διευκρινίσεις αναφέρονται, επίσης, τα εξής: «Η κατά βάρος ποσότητα των αποβλήτων που θα οδηγούνται για ταφή θα προκύπτει από τα ισοζύγια μάζας του υποψηφίου για τα σύμμεικτα ΑΣΑ και τα προδιαλεγμένα βιοαπόβλητα που θα υποβάλλει στην Τεχνική Προσφορά του (Κανονισμός Μελετών Έργου - Τεύχη 2.1 και 2.2)». αποσαφηνίζοντας ότι η βαθμολόγηση του κριτηρίου Κ2.3 Βελτιστοποίηση απόδοσης της μονάδας, όπως αυτή «ορίστηκε» εκ των υστέρων γίνεται λαμβάνοντας υπόψη περιεχόμενα του ΚΜΕ και συγκεκριμένα τα τεύχη 2.1 και 2.2. Ωστόσο, όπως αναφέρεται στην παρ.4.1 Ηλεκτρονική Αποσφράγιση/ Αξιολόγηση/ Έγκριση πρακτικού: «δ) Στη συνέχεια ελέγχει τα υποβληθέντα δικαιολογητικά συμμετοχής, καθώς και την πληρότητα και τη συμφωνία της μελέτης των διαγωνιζομένων με τα οριζόμενα στα έγγραφα της σύμβασης και ιδίως με τον Κανονισμό Μελετών Έργου διαπιστώνοντας τη συμμόρφωση ή μη της μελέτης σε αυτά (ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II: Πίνακας Συμμόρφωσης) χωρίς βαθμολόγηση. Όσες μελέτες δεν καλύπτουν τις απαιτήσεις του Πίνακα Συμμόρφωσης απορρίπτονται. Ακολούθως προβαίνει στην αξιολόγηση/ βαθμολόγηση των λοιπών στοιχείων των τεχνικών προσφορών (εκτός των οριστικών μελετών που σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο ελέγχονται μόνο ως προς τη συμμόρφωση τους με τις απαιτήσεις του Πίνακα Συμμόρφωσης χωρίς να βαθμολογούνται)». Ωστόσο, με τον τρόπο αυτόν, η αναθέτουσα Αρχή, στην προσπάθειά της να άρει την ασάφεια του εν λόγω κριτηρίου, με τις διευκρινίσεις, κατ' ουσίαν τροποποιεί τον τρόπο

βαθμολόγησης του εν λόγω κριτηρίου. Συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα όσα αναφέρονται στις διευκρινίσεις, 50 μονάδες λαμβάνει ο διαγωνιζόμενος που προσφέρει τα ελάχιστα απαιτούμενα, σύμφωνα με την τεχνική προμελέτη, ενώ στο άρθρο 14 της Διακήρυξης αναφέρεται, ότι στο κριτήριο Κ2.3, διαγωνιζόμενος, που προσφέρει τα ελάχιστα απαιτούμενα σύμφωνα με την ΤΣΥ, λαμβάνει 50 βαθμούς. Επομένως, κατ' αυτόν τον τρόπο, η αναθέτουσα Αρχή υπεισέρχεται στην διαδικασία αξιολόγησης των προσφορών, καθώς βαθμολογεί μέρος της οριστικής μελέτης. Εν όψει των ανωτέρω, η ασάφεια του εν λόγω κριτηρίου καθιστά ουσιαστικά δυσχερή την υποβολή προσφοράς από την προσφεύγουσα, καθώς δεν είναι σαφές, κατά πόσον απαιτείται η προσφορά επιπλέον εξοπλισμού, σε σύγκριση με τον ελάχιστο για την επίτευξη της μεγαλύτερης εκτροπής από ταφή, και άρα μεγαλύτερου οικονομικού κόστους για την προσφεύγουσα, ή εάν θα μπορούσε να προσφέρει τον ελάχιστο απαιτούμενο με τη μέγιστη δυνατή απόδοση εξοπλισμό και να λάβει την μέγιστη βαθμολογία των 100 μονάδων σε περίπτωση, που με αυτόν επιτυγχάνεται η μεγαλύτερη εκτροπή από την ταφή, συγκριτικά με τους υπόλοιπους διαγωνιζόμενους, και άρα ο εν θέματι λόγος προσφυγής κρίνεται ως βάσιμος, κατά τα προδιαληφθέντα, καθιστώντας την προσβαλλόμενη ακυρωτέα, κατά τούτο.

9. Επειδή, εν συνεχεία, ως προς τις προβαλλόμενες αιτιάσεις, που αφορούν στο Κριτήριο Κ4, κρίνονται τα κάτωθι: Σε κανένα σημείο της Διακήρυξης αλλ' ούτε και εν γένει των τευχών δημοπράτησης δεν διευκρινίζεται τί νοείται ως σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας (το οποίο εμφανίζεται στον τίτλο του υποκριτηρίου Κ4.1) και σε τί αυτό διαφέρει ως προς το σύστημα Ολοκληρωμένης Διαχείρισης της ΟΕΔΑ (υποκριτήριο Κ4.2), που αναφέρεται και στην παράγραφο 18 της ΤΣΥ. Ωστόσο, η αναθέτουσα Αρχή, με τις απόψεις της, ουδόλως αντικρούει τους ανωτέρω ισχυρισμούς της υπό κρίση προσφυγής. Ισχυρίζεται δε η αναθέτουσα, Αρχή διά των απόψεων της ότι ειδικότερες αναφορές επί των ανωτέρω (σελ. 11, ως προς την οργάνωση λειτουργίας- σύστημα διασφάλισης ποιότητας και ελέγχου της απόδοσης της μονάδας και το σύστημα ολοκληρωμένης διαχείρισης λειτουργίας της ΟΕΔΑ) γίνονται τόσο από την ΤΣΥ (βλ. Κεφάλαιο «18. Σύστημα Ολοκληρωμένης διαχείρισης λειτουργίας ΟΕΔΑ»), όσο και από την ΕΣΥ (βλ. Κεφάλαιο «16. Διασφάλιση ποιότητας και έλεγχος ποιότητας», «20.

Προσωπικό του αναδόχου»). Ωστόσο, στο Κεφάλαιο «18. Σύστημα Ολοκληρωμένης διαχείρισης λειτουργίας ΟΕΔΑ» του ΤΣΥ γίνονται αναφορές σε πρόγραμμα συντήρησης και σε πτυχές της λειτουργίας της εγκατάστασης, ως προς τα οποία δεν προκύπτει, αν και σε ποιο υποκριτήριο (Κ4.1 ή Κ4.2) αξιολογούνται. Οι δε απόψεις επιτείνουν την ασάφεια, καθώς, σύμφωνα με αυτές, το επίμαχο σύστημα *«συνίσταται σε ένα ολοκληρωμένο σύστημα παρακολούθησης, μέσω του οποίου θα διευκολύνεται η ολοκληρωμένη καταγραφή των δεδομένων λειτουργίας, η αξιολόγηση του συνόλου των δεδομένων και κατ' επέκταση η οργάνωση των προς εκτέλεση εργασιών»*. Κατά τούτο, δεν γίνεται αντιληπτό σε τί διαφέρουν, τελικώς, τα υποκριτήρια Κ4.1 και Κ4.2 μεταξύ τους. Το Κεφάλαιο «16. Διασφάλιση ποιότητας και έλεγχος ποιότητας» της ΕΣΥ αφορά προφανώς στο πρόγραμμα και στον έλεγχο ποιότητας, κατά την κατασκευή του έργου και μόνον (Μέρος 1 κατά το άρθρο 11 της Διακήρυξης). Το Κεφάλαιο «20. Προσωπικό του αναδόχου» της ΕΣΥ αναφέρεται προφανώς στο προσωπικό του αναδόχου για την κατασκευή του έργου και μόνον. Τούτο προκύπτει από την επισκόπηση του εν λόγω κεφαλαίου, καθώς αυτό αναφέρεται σε εργοτάξιο, κατασκευές, κατασκευαστικές εργασίες κ.λπ.. Επομένως, οι αναφορές των απόψεων στα ανωτέρω κεφάλαια της ΤΣΥ και της ΕΣΥ τυγχάνουν αλυσιτελείς, καθώς ουδόλως συνδέονται με το κριτήριο Κ4, το οποίο αφορά στην λειτουργία της ΟΕΔΑ. Ως εκ τούτου, ουδόλως ορίζονται οι ελάχιστες απαιτήσεις, που πρέπει να πληροί η Οργάνωση Λειτουργίας- Σύστημα Διασφάλισης Ποιότητας και Ελέγχου της Απόδοσης της Μονάδας, ώστε να βαθμολογείται με 50 μονάδες στο υποκριτήριο Κ4.1, πολλώ δε μάλλον οι προϋποθέσεις, για να βαθμολογηθεί με την μέγιστη βαθμολογία των 100 μονάδων (βλ. ΣτΕ ΕΑ 122/2021, σκ.20). Υπό την διατύπωση του εν λόγω υποκριτηρίου, δημιουργείται ασάφεια ως προς τον τρόπο αξιολόγησης των προσφορών, καθώς αυτή τίθεται κατά τρόπο αόριστο, ουδόλως περιλαμβάνει δε τις προϋποθέσεις για την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων, ώστε αυτές να ληφθούν *υπ' όψη κατά την διαμόρφωση της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς των διαγωνιζομένων και να οδηγήσουν στην υποβολή συγκρίσιμων προσφορών και στην αντικειμενική βαθμολόγηση αυτών*. Ως προς το υποκριτήριο Κ5.1, προκύπτει, ότι το μόνο αντικείμενο που βαθμολογείται θετικά είναι τα επιπλέον μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου και δεν ελέγχονται όσα ορίζονται ως ελάχιστες απαιτήσεις στο

Παράρτημα Ι της Διακήρυξης, ήτοι οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ σε ό,τι αφορά στις απαιτούμενες ενέργειες των αναφερόμενων στις ΒΔΤ, β) οι απαιτήσεις της ΑΕΠΟ σε ό,τι αφορά στην ελαχιστοποίηση των περιβαλλοντικών οχλήσεων κατά την λειτουργία και οι απαιτήσεις των Τεχνικών Προδιαγραφών σε ό,τι αφορά στον πρόσθετο προσφερόμενο εξοπλισμό, τόσο για την Περιβαλλοντική Παρακολούθηση όσο και γι' αυτή καθ' αυτή την λειτουργία της ΟΕΔΑ. Ωστόσο, η αναθέτουσα Αρχή προβάλλει, ότι «Με το βαθμολογούμενο κριτήριο αξιολογούνται λοιπόν οι προσφορές των υποψηφίων που τεκμηριωμένα ενσωματώνουν και εφαρμόζουν προτάσεις των BREFs στο εν θέματι έργο, τόσο στο επίπεδο της περιβαλλοντικής παρακολούθησης, όσο και στο επίπεδο λειτουργίας της ΟΕΔΑ. Οι οικονομικοί φορείς που περιλαμβάνουν στην προσφορά τους επιπλέον μέτρα περιβαλλοντικού ελέγχου με βάση τα ανωτέρω BREFs βαθμολογούνται στο εύρος 50-100. Εκατό (100) λαμβάνει ο οικονομικός φορέας που προσφέρει τα βέλτιστα, ενώ οι βαθμολογίες των λοιπών οικονομικών φορέων θα προκύπτουν αναλογικά. Ευνόητο είναι ότι όπου τα BREFs ταυτίζονται με - αποτελούν δηλαδή ήδη - όρους της ΑΕΠΟ, τότε στην περίπτωση αυτή συνιστούν ελάχιστη τεχνική απαίτηση που πρέπει να πληρούται επί ποινή αποκλεισμού. Ο τρόπος πλήρωσης των ελάχιστων προδιαγραφών για το συγκεκριμένο κριτήριο προκύπτει εξάλλου αναλυτικά και από τα περιεχόμενα του Παραρτήματος Ι της Διακήρυξης κεφ. Δ' υποπ. 2 όπου παραπέμπουμε προς αποφυγήν άσκοπων επαναλήψεων. Εκ των ανωτέρω καθίσταται σαφές ότι τα όσα επάγεται η προσφεύγουσα είναι προδήλως αβάσιμα, διότι το προσβαλλόμενο κριτήριο όχι μόνο δεν είναι ασαφές, αντιθέτως θέτει με απόλυτα ορισμένο τρόπο το πλαίσιο (BREFs για τα απόβλητα) εντός του οποίου θα βαθμολογηθεί αξιοκρατικά και με σεβασμό στις αρχές της ίσης μεταχείρισης κάθε προσφορά». Ωστόσο, εκ των προδιαληφθέντων τεκμαίρεται, ότι η αναθέτουσα Αρχή εξακολουθεί ν' αναφέρεται σε «βέλτιστα μέτρα» περιβαλλοντικού ελέγχου, χωρίς να δύναται να καθορίσει τον τρόπο σύγκρισης δύο μέτρων περιβαλλοντικού ελέγχου, ώστε να προκύψει τί ακριβώς υπολαμβάνει ως «βέλτιστο». Ως εκ τούτου, είναι αδύνατη η σύγκριση προσφορών, με βάση την επιλογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών, που θα καθορίσουν τον διαγωνιζόμενο, που θα λάβει βαθμολογία 100, καθώς δεν είναι υπό καμμία εκδοχή γνωστό, πώς θα συγκριθεί μια προσφορά, που τεκμηριώνει την εφαρμογή λ.χ. των ΒΔΤ 2, 17 και 39, με μια προσφορά που τεκμηριώνει

την εφαρμογή των ΒΔΤ 1,21 και 33. Περαιτέρω, αλυσιτελώς η αναθέτουσα Αρχή επικαλείται στις απόψεις της την υπ' αρ. 2631/2020 απόφαση του ΣΤΕ, αναφορικά με τους επιμέρους ισχυρισμούς της υπό κρίση προσφυγής, που αφορούν στα βαθμολογούμενα κριτήρια, υπό το φως της αρχής της αυτοτέλειας των διαγωνιστικών διαδικασιών. Και τούτο, διότι η ανωτέρω απόφαση αφορά σε διαφορετικό πραγματικό καθώς, στην περίπτωση εκείνη, σύμφωνα με την απόφαση, η αναθέτουσα Αρχή, κατά την θέσπιση των όρων αξιολόγησης των τεχνικών προσφορών, υιοθέτησε κριτήρια, η διατύπωση των οποίων ήταν απλώς προσαρμοσμένη στην ευχέρεια που εδίδετο στους διαγωνιζομένους για την διαμόρφωση του περιεχομένου της προσφοράς τους. Αντίθετα, εν προκειμένω, τα προαναφερθέντα κριτήρια δεν αφορούν απλώς στον προκαθορισμό μιας βέλτιστης τεχνικής λύσης εν συνόλω, αλλά, αντίθετα, περιέχουν συγκεκριμένες ασάφειες, ως προς συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, για τα οποία δεν παρέχεται σχετικά ευχέρεια στους διαγωνιζόμενους και οι οποίες δεν επιτρέπουν την υποβολή βάσιμης και ρεαλιστικής προσφοράς της προσφεύγουσας αλλ' ούτε και συγκρίσιμων μεταξύ τους προσφορών, εν γένει. Συνεπώς, ο εν θέματι λόγος πρέπει να γίνει δεκτός ως βάσιμος η δε προσβαλλόμενη τυγχάνει ακυρωτέα, κατά τούτο.

11. Επειδή, ως προς τον δεύτερο λόγο της υπό κρίση προσφυγής λεκτέα τα κάτωθι. Ως προς το υποκριτήριο Κ2.1: Με το υποκριτήριο Κ2.1 πριμοδοτούνται, χωρίς καμμία αιτιολογία, τεχνολογίες που επιτυγχάνουν τους επιθυμητούς στόχους κομποστοποίησης σε μεγαλύτερο χρονικό διάστημα, σε βάρος τεχνολογιών που επιτυγχάνουν το ίδιο αποτέλεσμα σε μικρότερο χρονικό διάστημα και επομένως εξοικονομούν χώρο καθώς και λειτουργικό και επενδυτικό κόστος (βλ. ΑΕΠΠ 773/2021, σκ. 6). Η προσφεύγουσα, η οποία διαθέτει σύστημα ταχείας κομποστοποίησης, βάσει και των προαναφερθέντων, για να λάβει μεγαλύτερη των 50 βαθμών βαθμολογία στο υποκριτήριο Κ2.1, θα αναγκασθεί να προσφέρει μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, πράγμα, το οποίο σημαίνει μεγαλύτερο κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος, με δυσμενείς βαθμολογικές επιπτώσεις στο υποκριτήριο Κ1.1, Έκπτωση επί του κατασκευαστικού Κόστους, και στο υποκριτήριο Κ1.2, Έκπτωση επί του λειτουργικού Κόστους. Εξ άλλου, ως βασίμως προβάλλεται με την προσφυγή, ακόμη και αν η προσφεύγουσα επωμισθεί το ανωτέρω κατασκευαστικό και λειτουργικό κόστος, και πάλι δεν θα έχει την δυνατότητα να

εκτιμήσει την βαθμολογία της προσφοράς της στο εν λόγω κριτήριο Κ2.1, δεδομένου ότι δεν ορίζεται συγκεκριμένο κριτήριο για τον υπολογισμό του επιπρόσθετου όγκου. Συνεπώς, χωρίς καμμία αιτιολογία, εκ μέρους της αναθέτουσας Αρχής, αποκλείονται από την εν θέματι διαγωνιστική διαδικασία διάφορες τεχνολογίες ή αναγκάζονται οι διαγωνιζόμενοι να προσαρμόσουν τα εμπορικά και δοκιμασμένα συστήματα σε μια απαίτηση, που ουδεμία προστιθέμενη αξία κατεδείχθη, ότι διαθέτει. Κατά τούτο, η προσφεύγουσα είναι υποχρεωμένη, αντί να προσφέρει την τεχνολογία της, που καλύπτει τον στόχο της Διακήρυξης, να την προσαρμόσει, προκειμένου να πληροί τις ανωτέρω απαιτήσεις. Τούτο συνεπάγεται, ότι θα πρέπει να προσφέρει μεγαλύτερο συνολικό ωφέλιμο όγκο κομποστοποίησης, γεγονός που θα εκτινάξει την τιμή της προσφοράς, με τις προφανείς συνακόλουθες συνέπειες ως προς την ανταγωνιστικότητα της προσφοράς της. Ως προς τον ελάχιστο χρόνο παραμονής προδιαλεγμένου υλικού, παρέπονται τα εξής: Η Διακήρυξη, υιοθετώντας τις εν λόγω παραμέτρους του Κανονισμού 2019/1099 θέτει συγκεκριμένες προδιαγραφές αποτελέσματος για το κομπόστ υψηλών προδιαγραφών, τις οποίες κάθε διαγωνιζόμενος είναι υποχρεωμένος να επιτύχει, με βάση την τεχνολογία του και, κατ' επέκταση, με βάση τον χρόνο παραμονής (και επομένως και την ποσότητα του αέρα που προσάγει στη διεργασία), που θα επιλέξει. Συνεπώς, η προδιαγραφή των τευχών δημοπράτησης, για συγκεκριμένο χρόνο παραμονής εξήντα (60) ημερών, ουδόλως τεκμηριώνεται, ούτε στη Διακήρυξη ούτε σε κανένα άλλο σημείο των λοιπών τευχών δημοπράτησης. Επέκεινα, ούτε προκύπτει αυταπόδεικτα, ότι οι εξήντα (60) ημέρες παραμονής είναι ασφαλέστερες από τις λ.χ. 10 ημέρες ή ότι περισσότερες ημέρες εξασφαλίζουν, ανεξαρτήτως τεχνολογίας, αποδοτικότερη λειτουργία, άρα βελτιώνουν τους περιβαλλοντικούς όρους. Με τις απόψεις της, η αναθέτουσα Αρχή υποστηρίζει, ότι ο όρος 1.8 της ΑΕΠΟ (σελ. 33), σχετικά με το χρόνο παραμονής, είναι «δεσμευτικός» και πρέπει να τηρηθεί από την Διακήρυξη και τους διαγωνιζόμενους. Πλην όμως, η ίδια η ΑΕΠΟ, στη σελίδα 60 (κεφ. Γ, παρ. 6), προβλέπει τα εξής: *«σε περίπτωση διαφοροποίησης του σχεδιασμού του έργου σε συμμόρφωση με την ΑΕΠΟ του έργου και σε στάδια της τεχνικής μελέτης που έπονται της παρούσας απόφασης, ο φορέας του έργου δύναται, πριν από την έναρξη της κατασκευής, να υποβάλλει Φάκελο Συμμόρφωσης Τελικού Σχεδιασμού, όπως προβλέπεται στο άρθρο 7 του*

Ν.4014/2011». Η ίδια, συνεπώς, η ΑΕΠΟ προβλέπει, ότι επιμέρους ζητήματα του σχεδιασμού είναι ανεκτά, ακολουθώντας μόνον την διαδικασία του άρθρου 7 του Ν. 4014/2011. Πράγματι, στο άρθρο 7 του Ν. 4014/2011, όπως ισχύει, προβλέπεται, ότι «σε περίπτωση διαφοροποίησης του σχεδιασμού περιβαλλοντικά αδειοδοτημένου έργου ή δραστηριότητας σε στάδια της τεχνικής μελέτης που έπονται της έκδοσης ΑΕΠΟ, ο φορέας του έργου ή της δραστηριότητας δύναται, πριν από την έναρξη της κατασκευής, να υποβάλει Φάκελο Συμμόρφωσης Τελικού Σχεδιασμού, όπως αυτός καθορίζεται στην παράγραφο 7 του άρθρου 11 του παρόντος, με τον οποίο τεκμηριώνεται ότι δεν επέρχονται σημαντικές αρνητικές διαφοροποιήσεις ως προς τις επιπτώσεις στο περιβάλλον και, επομένως, εξασφαλίζεται η συμμόρφωση με την ισχύουσα ΑΕΠΟ. Ο φάκελος αυτός αποτελεί στοιχείο για την ενημέρωση του φακέλου της ΜΠΕ». Συνεπώς, από τα ανωτέρω επιτρέπεται «να προκύψουν διαφοροποιήσεις στον σχεδιασμό ενός περιβαλλοντικά αδειοδοτημένου έργου, για τις οποίες δεν απαιτείται προ της δημοπράτησης να τροποποιηθεί η σχετική ΑΕΠΟ, αρκεί να μην παρουσιάζουν σημαντικές αρνητικές διαφοροποιήσεις ως προς τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του έργου, όπως τελικώς σχεδιάζεται να εκτελεστεί και πριν την έναρξη κατασκευής του ο Φορέας κατασκευής του να υποβάλει αρμοδίως Φάκελο Συμμόρφωσης Τελικού Σχεδιασμού» (βλ. ΑΕΠΠ 452/2018, σκ. 20). Κατά τούτο, η αναθέτουσα Αρχή δεν ήταν υποχρεωμένη να ακολουθήσει κατά γράμμα τις λεπτομέρειες, που προβλέπονται στους ισχύοντες περιβαλλοντικούς όρους, αλλά η αναθέτουσα Αρχή θα έπρεπε να προβάλλει αιτιολογημένα, ότι οι όροι αυτοί δεν μπορούν να τροποποιηθούν, διότι τυχόν τέτοιες τροποποιήσεις θα αφορούσαν σε σημαντικές αρνητικές διαφοροποιήσεις ως προς τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις του έργου, προσδιορίζοντας ποιες και γιατί (βλ. ΑΕΠΠ 452/2018, σκ. 20). Εξ άλλου, κριτήριο ανάθεσης είναι η «πλέον συμφέρουσα από οικονομική προσφορά βάσει βέλτιστης σχέσης ποιότητας- τιμής, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Ν. 4412/2016, με αξιολόγηση μελέτης (άρθρο 50 ν. 4412/2016)» και, όπως φαίνεται από τη Διακήρυξη (βλ. ΚΜΕ παράγραφος 4.2.2. ΜΕΡΟΣ Β: ΜΕΛΕΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ, σελ. 26), το έργο θα κατασκευασθεί, βάσει της Μελέτης Εφαρμογής του έργου, στην οποία θα ενσωματώνονται όλα τα στοιχεία της Μελέτης Τεχνικής Προσφοράς του Αναδόχου. Επομένως, υπό την προϋπόθεση της απόδειξης τήρησης των ποιοτικών χαρακτηριστικών του

κομπόστ, κατά την υποβολή του φακέλλου συμμόρφωσης, ο χρόνος παραμονής μπορεί να διαφοροποιηθεί στα στάδια που έπονται της ΑΕΠΟ και, σε κάθε περίπτωση, θα έπρεπε να δύνανται να τον επιλέξουν οι διαγωνιζόμενοι, με βάση την τεχνολογική τους λύση, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα άρθρα 50 και 86 του Ν. 4412/2016. Επιπλέον, άνευ σχετικής τεκμηρίωσης η αναθέτουσα Αρχή, στις απόψεις της, ισχυρίζεται, ότι η προσφεύγουσα εφαρμόζει τεχνολογία, η οποία προϋποθέτει την ύπαρξη στεγασμένου χώρου, ώστε να τοποθετηθεί το υλικό για τρεις εβδομάδες προς ωρίμανση, αυξάνοντας τις απαιτήσεις σε έκταση, ενώ συναφώς, αβασίμως ισχυρίζεται, ότι η προσφεύγουσα ζήτησε, με την υπό κρίση προσφυγή, αλλαγή της τεχνολογίας, δηλαδή εφαρμογή της κομποστοποίησης σε κλειστό σύστημα και της ωρίμανσης σε ανοικτό σύστημα. Στον αντίποδα, από την επισκόπηση του φακέλλου προκύπτει, ότι η προσφεύγουσα διαθέτει ισοδύναμη τεχνολογία, που επιτυγχάνει τα ζητούμενα από τη Διακήρυξη, με χρόνο παραμονής συνολικά 5 εβδομάδες (35 ημέρες), τα οποία συνδυάζουν την τεχνολογία κλειστού και κατόπιν ανοικτού συστήματος. Κατά τούτο, η προσφεύγουσα απέδειξε, ότι δύναται να επιτύχει τις απαιτούμενες προδιαγραφές αποτελέσματος με μικρότερο χρόνο παραμονής, σε κλειστό σύστημα container, όπως το επιβάλλει η Διακήρυξη και, μάλιστα, χωρίς πρόθεση κατασκευής στεγασμένου ανοικτού χώρου ωρίμανσης, δεδομένου ότι το επιτυγχάνει ήδη με 14 ημέρες εντατικού αερισμού (κλειστό σύστημα) και 21 ημέρες σε σύστημα ωρίμανσης με ανάδευση (ανοικτό, στεγασμένο σύστημα, άνευ εντατικού αερισμού). Εν όψει των ανωτέρω, παρίσταται ακυρωτέα η επιλογή στην Διακήρυξη, να ορισθεί συγκεκριμένος ελάχιστος σχετικός χρόνος παραμονής προδιαλεγμένου υλικού, εφ' όσον, κατ' ουσίαν, με τον τρόπο αυτό, με όλως πλημμελή τεκμηρίωση, αποκλείονται από τον Διαγωνισμό τεχνολογίες ή αναγκάζονται οι διαγωνιζόμενοι να προσαρμόσουν τα εμπορικά και δοκιμασμένα συστήματα που διαθέτουν (βλ. ΑΕΠΠ 773/2021, σκ. 6).

12. Επειδή, τέλος, εν όψει των αρχών της ίσης μεταχείρισης των διαγωνιζόμενων και της διαφάνειας των διαδικασιών σύναψης συμβάσεων δημόσιας προμήθειας, σε περίπτωση ακύρωσης μιας ή περισσότερων διατάξεων της διακήρυξης, που ρυθμίζουν τις προϋποθέσεις παραδεκτού των προσφορών, όπως στην υπό κρίση διακήρυξη, πρέπει να ακυρωθεί η διακήρυξη στο σύνολό της (πρβλ. ΣτΕ 1135/2010, ΕΑ 1089/2009, ΣτΕ 2951-

Αριθμός Απόφασης: 465/2023

52/2004 επταμ. και απόφαση ΔΕΚ στην υπόθεση C-448/2001, ENV AG κ.λπ., Συλλ. 2003, σελ. I-14527, σκέψεις 92-95).

13. Επειδή, κατόπιν των ανωτέρω, το κρινόμενο αίτημα πρέπει να γίνει δεκτό, ν' ακυρωθεί η προσβαλλόμενη και να επιστραφεί το παράβολο της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται το αίτημα, που περιλαμβάνεται στην προδικαστική προσφυγή.

Ακυρώνει την υπ' αριθμ. πρωτ. 111/03.01.2023 διακήρυξη της αναθέτουσας Αρχής.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου στην προσφεύγουσα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 10/03/2023 και εκδόθηκε στις 27/03/2023 στον Άγιο Ιωάννη Ρέντη.

Η Πρόεδρος

Η Γραμματέας

ΓΑΡΥΦΑΛΛΙΑ ΣΚΙΑΝΗ

ΗΛΕΚΤΡΑ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ